

De zendbrief van Paulus aan de

Galaten

hoofdstuk 6

*Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen,
anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus;
door welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld.*

Galaten 6:14

Hebreeuwse woorden worden gelezen van rechts naar links en ook de daarbij behorende getalswaarden.
Alles in deze uitgave mag gekopieerd en gebruikt worden, als het maar is tot eer van de Heere Jezus Christus.

Galaten 6

De vorige keer hebben we er bij stil gestaan, dat het wandelen door de Geest genoemd in Galaten 5:16 hetzelfde is, als:

Efeze 5:18: word vervuld met de Geest

Efeze: 5:2: wandel in de Liefde

Efeze: 5:8-10: wandel in het Licht

Kolossenzen 3:16:

Het Woord van Christus wone rijkelijk in u.

We zouden het Woord van God in onze harten laten schrijven en van harte geloven.

Zijn Woord verandert dan ons denken en onze gezindheid.

Door Zijn Woord leren wij begrijpen, hoe de HEERE Zelf denkt en handelt.

Het gaat er dus om, dat wij ons door Zijn Licht, Zijn Liefde, Zijn Woord der Waarheid en door Zijn Geest zouden laten onderwijzen, om zo te komen tot kennis van Christus.

Waar de Geest van Christus, waar de Liefde Gods in ons hart woont, daar zullen wij in datzelfde hart ook liefde hebben voor elk ander.

De Liefde Gods, Die in onze harten is of wordt uitgestort door de in ons wonende Geest van Christus, is **Vrucht van de Geest**.

Galaten 5:23: tegen de zodanigen is de wet niet.

De Wet wordt hierin juist vervuld.

Volgens de wet zouden wij onze Naaste en onze naasten liefhebben.

Dit gebeurt dan ook door het Woord en door het werk van Christus in ons.

Vrucht van de Geest (*Galaten 5:22*) wordt in ons leven openbaar.

Deze negenvoudige **Vrucht van de Geest** staat tegenover **de werken van het vlees**.

Deze Vrucht van de Geest is een beschrijving van de gezindheid van Christus!

En nogmaals:

Het gaat er in de eerste plaats om, dat wij veranderd worden in de vernieuwing van ons denken.

Wij veranderen in ons denken door de inwerking van het Woord, en door de werking van de Geest van Christus in ons.

Dat leidt tot verandering van gezindheid.
Daardoor krijgen wij elkander ook lief, in praktische zin.
Namelijk we willen en zullen elkander tot dienst zijn.

Galaten 5:24: Als wij zeggen van Christus te zijn, dan belijden wij daarmee dat wij dus niet meer van onszelf zijn.

In ons denken hebben wij, in overeenstemming met het Woord, dan ook afgerekend met onze “oude mens” en met de “oude mens” van de ander.

Wij hebben afgerekend met het vlees.

In gedachten hebben wij het vlees gekruist.

Wij hebben dan onze “oude mens” opgegeven, want wij beschouwen onszelf werkelijk als met Christus te zijn gestorven en als een nieuwe schepping in Hem te zijn opgestaan.

We zijn Zijn eigendom en staan in Zijn dienst!

In de praktijk valt het overigens niet mee, om niet meer met onze “oude mens” te rekenen.

We hebben elke dag nog te maken met onze eigen “oude mens” en met de “oude mens” van de ander.

Toch is het de bedoeling dat wij zo leren denken en rekenen.

Galaten 5:26 eindigde met: dus laat ons **niet zijn** zoekers van “eigen eer”.

Wat zouden wij in praktische zin, **dan wel doen?**

Nu, dit wordt in de Bijbel, **nooit concreet gezegd.**

Gelukkig, anders zouden wij het opnieuw zien, en uitvoeren als een wet.

Er worden wel voorbeelden gegeven, van hoe dit er **eventueel** en **mogelijkerwijze**, uit zou kunnen zien.

In Galaten 6 vinden we daar een voorbeeld van.

Als een soort testcase, om te zien of wij de vorige hoofdstukken van de Galatenbrief goed begrepen hebben.

Of hetgeen wij zeggen te **geloven**, wij ook werkelijk in de praktijk van ons leven willen toepassen, namelijk of wij echt onze oude mens (en die van een ander) **met Christus gekruist achten.** (*Galaten 5:24*)

En dus:

kunnen wij niet meer onder de wet leven...

vragen wij ons dus ook niet meer af: “Is het goed of kwaad”...

maar: is het nuttig?

is het tot stichting van de Gemeente en tot opbouw **van ons geloof?**

zijn wij gerechtvaardigd, alleen op grond van geloof in de HEERE Jezus Christus...

op grond daarvan staan wij in de genade...

staan wij in de vrijheid, met dewelke Christus ons heeft vrijgemaakt, en wij laten ons niet meer vangen en dienstbaar maken onder het juk der wet...

Galaten 6 :1

En dus: Stel dat u ziet dat iemand een misdaad begaat (of begaan heeft) in het vlees, hoewel hij dit eigenlijk niet wilde: (Romeinen 7: Als ik het goede wil doen, dan ligt het kwade mij bij; want het kwade dat ik niet wil, dat doe ik...).

Als u dan wèl "geestelijk" bent, handel dan op de wijze, zoals u zelf ook behandeld wenst te worden, als ù een misdaad zou begaan.

Of denkt u, dat u dat niet kunt, of nooit zult struikelen?

Jacobus 3:2:

Want wij struikelen allen in vele, dus op velerlei wijzen.

Breng hem (**niet met uw woorden**, niet met terechtwijzingen, maar **in uw geest, in uw denken**, reken het hem niet toe) weer terecht (= repareren, herstellen, genade geven, bedekken, vergeven) met de **geest** der zachtmoedigheid, als vrucht van de Geest.

Doet u dit niet, dan kon het wel eens zijn, dat u ook verzocht zult worden en dan zal blijken dat u zelf ook kunt struikelen.

Dat u dan ook alleen nog kunt hopen dat die ander een zachtmoedige geest heeft, u in genade zal blijven ontvangen en dat hij uw "misdad" herstelt.

Namelijk dat hij uw misstap (de werking van uw vlees en van uw oude mens) u niet toerekent, of niet wil toerekenen (**eigenlijk ook niet kán toerekenen**), omdat hij gelooft, dat de oude mens met zijn werken gekruisigd is.

Dat er in hem resultaat en vrucht is van het Leven van Christus.

Bemoei u alstublieft niet met iemands misstappen (die hij doet vanuit zijn oude mens en vanuit de werking van het zondige vlees) maar handel in overeenstemming met de Geest, met de gezindheid van Christus!

Handel in overeenstemming met het Leven en met de gezindheid van Christus!

Wij worden verondersteld te doen, zoals Christus gedaan heeft en nog steeds doet:

Ongevraagd elkanders lasten dragen en verdragen, en heel vèr dragen. Elkaars onvolkomenheden, onhebbelikheden en misdaden vergeven, precies zoals Christus ons draagt, verdraagt, reinigt, vergeeft, en vergeven heeft. Want op zo'n wijze vervullen wij de wet van Christus, dat is ee Naaste liefhebben.

Houd alstublieft het voorbeeld van de HEERE Jezus Christus **altijd in gedachten**.

Mattheüs 11:18, 28 en 30:

Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.

Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen.

Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.

We zouden de gezindheid van de HEERE Jezus Christus hebben.

De last (= misstap) van anderen zouden wij dragen en verdragen met een zacht hart.

Een hart dat heel wat (ver)druk(king) kan verdragen, omdat wij onze last op Hem leggen.

En weet daarbij:

Die zachtmoedigheid hebben wij niet van onszelf, maar van de HEERE Jezus Christus.

Laat dus de zachtmoedigheid die Hij **over ons heeft**, werkzaam zijn in ons, ten opzichte van elk ander (als Vrucht van de Geest).

Niet degene die een misstap begaan heeft, moet iets doen.

Degene die (nu even) niet een misstap begaan heeft, moet iets doen.

Namelijk:

Kolossenzen 3:12-16:

Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid;

Verdragende elkander, en vergevende de een den ander, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkerwijs als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo.

En boven dit alles doet aan **de liefde**, dewelke is de band der volmaaktheid.

Doet dit zelf ààn, in plaats van dat je iemand om zijn misstap **zou willen úitkleden**.

En de vrede Gods (= het afwezig zijn van strijd en bestrijding), **heerse in uw harten**, tot **welken gij ook geroepen zijt** in één lichaam; en weest dankbaar.

Het Woord van Christus **wone rijkelijk in u, in alle wijsheid**.

Leert en vermaant (= **vertroost**) elkander, met psalmen en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende den HEERE met aangenaamheid in uw hart.

Jacobus 1:

Zo dan, mijn geliefde broeders, een iegelijk mens zij ras om te horen, **traag om te spreken, traag tot toorn**;

Want de toorn des mans, werkt Gods gerechtigheid niet.

Daarom, afgelegd hebbende alle (lasterpraat, beschuldiging) vuiligheid en overvloed van boosheid, ontvangt met zachtmoedigheid het Woord, dat in *u* geplant wordt, hetwelk uw zielen kan zaligmaken.

En **zijt daders des Woords, en niet alleen hoorders**, uzelfen met valse overlegging bedriegende.

Als we het Woord gehoord hebben, namelijk dat wij naar de oude mens, en naar het vlees gestorven zijn, en dus met Christus gekruist zijn, laten we deze woorden dan ook omzetten in daden. Namelijk de werkingen van het zondige vlees, en de misstappen van iemands oude mens, **niet meer gedenken en niet meer toerekenen**.

Daar zullen wij een zachtmoedige geest en een zacht gemoed voor nodig hebben.

Zeker als deze misdaad gericht is tegen onze eigen persoon en invloed heeft op onze eigen omstandigheden!

Want daar gaat het hier nu juist om.

Het is een persoonlijke testcase.

Dit, is mijn en uw persoonlijke testcase.

Hebben wij de inhoud van de Galatenbrief begrepen?

De oude mens is gekruisigd en dus leven wij niet meer onder de wet, niet naar het vlees en ook niet volgens de eerste beginselen der wereld.

Wij leven wel in vrijheid en onder het Nieuwe Verbond der genade.

Dit moest een inleiding zijn op Galaten 6, dus laten we nu maar beginnen.

:1 Broeders, indien ook een mens vervallen ware door enige misdaad, gij, die geestelijk zijt, brengt den zodanige te recht met den geest der zachtmoedigheid; ziende op uzelf, opdat ook gij niet verzocht wordt.

:1 Broeders = degenen die uit God geboren zijn
= degenen in wie de Liefde Gods is uitgestort
= degenen die liefde hebben voor elkander:
een liefde zonder verbittering, die geen kwaad denkt, die niet zichzelf zoekt, die vergevingsgezind is, die alle zonden bedekt en die alle dingen draagt en verdraagt
(1 Korinthe 13)
= degenen die ook de ongelovigen, namelijk Gods vijanden, liefhebben

Dus broeders, indien ook een **mens** (of het om een broeder of om een ongelovige gaat, wordt nu in het midden gelaten) overvallen (= het overviel hem) ware door ene misdaad, gij die geestelijk zijt (gij die uit de Geest wedergeboren zijt) brengt de zodanige terecht met de Geest der zachtmoedigheid.

Die Geest, en die zachtmoedigheid heb je niet van jezelf, want die is uit de Geest. (Galaten 5:22)

Hoe ziet dat terechtbrengen er dan uit en wat moet ik me daarbij voorstellen?

Nu, niet zitten zeuren over de lasten en lastigheden van anderen (hetzij van gelovigen, hetzij van ongelovigen), maar draag en verdraag **elk ander** zijn lasten, misstappen, enz.

En houd daarbij je mond dicht!

Wees traag in spreken, in toorn en in veroordeling.

Dan kunnen we ook geen spijt krijgen over veroordelende uitspraken.

Er kan in ieder geval geen “vroom geklets” uit onze monden komen.

Genade en vrede zouden heersen in ons leven.

We zouden **over onze eigen oude mens heen stappen**, in plaats van te mekkeren over de misstappen van een ander z'n oude mens.

Zó vervullen we de wet van Christus, zó blijkt dat we werkelijk de Naaste en al Zijn naasten (= de broederen) liefhebben.

- :1** Vervallen = afgevallen, wegvoeren
iemand is ergens ingetuind;
hij heeft zich laten meevoeren

Het komt nu eenmaal regelmatig voor dat we weer eens ergens “intuinen”. Dan hebben we dus vastgesteld, dat iemand een “misdaad” heeft begaan.

En hoe nu verder?

Wel, de natuurlijke mens en de wettische mens zal dit feit direct met beide handen aangrijpen, om zichzelf boven die ander te verheffen, door het vingertje op te steken en te zeggen dat die ander volkomen verkeerd bezig is.

De natuurlijke mens en de mens die onder de wet leeft, weet ook niet wat ware Liefde, vrede, vergeving, zachtmoedigheid en genade is.

Maar wij, als wij iemand betrappen op enige misstap?

Wat doen wij dan?

Wel, als wij “Geestelijk” zijn, en dus uit de Geest leven, dan zou tot uitdrukking komen, hetgeen in het vervolg van dit vers genoemd wordt.

- :1** Namelijk breng de zodanige terecht.

En dus niet met de wet in de hand, maar met een **zachtmoedige Geest**. Zachtmoedigheid die de vrucht van de Geest is, vrucht en gezindheid van het Leven Gods!

Efeze 4:1-3:

Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den HEERE, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt.

Met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde.

U benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes.

En nogmaals:

Kolosenzen 3:12-15:

Zo **doet dan aan** als uitverkorenen Gods heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid.

Verdragende elkander, en vergevende de een den ander, zo iemand tegen iemand *enige* klacht heeft; gelijkewijs als Christus u vergeven heeft, **doet ook gij alzo**.

En boven dit alles *doet aan* de liefde, dewelke is de band der volmaaktheid.

En de vrede Gods heerse in uw harten, tot welken gij ook geroepen zijt in één lichaam. En weest dankbaar.

- :1** Terechtbrengen = in orde maken; repareren; herstellen; bereiden tot; tot volmaaktheid leiden
iemand volmaakt achten
door die Band der volmaaktheid samenvoegen
(*Kolossenzen 3:14*);
= niet laten verachten van de genade

Breng de zodanige **in je denken** terecht, met de Geest der zachtmoedigheid.

Namelijk met een zachte geest; met een zacht gemoed; met een zacht hart.

Met zachtmoedigheid (als vrucht van de Geest), ziende op uzelf, opdat ook gij niet verzocht wordt.

De gedachte hierbij is:

Iemand kan wel een fout maken, maar je kunt zelf ook diezelfde fout maken.

Iemand heeft deze misstap blijkbaar niet kunnen voorkomen.

En wij kennelijk wel, tot op heden.

1 Korinthe 10:12:

Zo dan, die meent te staan, zie toe dat hij niet valle.

- :1** Brengt den zodanige te recht met den geest der zachtmoedigheid; ziende op uzelf, opdat ook gij niet verzocht wordt.

Het staat er zelfs zo, dat wij hierbij niet aan deze gedachte kunnen ontkomen:

Namelijk: Als wij de zodanige niet terecht brengen met de Geest der zachtmoedigheid, dan kon het wel eens gebeuren, dat wij juist daarom ook verzocht zullen worden.

Want de kans is groot dat, als wij een ander iets verwijten, wij daarna precies dezelfde dingen doen.

Levend onder de wet zouden wij iemand wel het één en ander hebben verweten.

Maar aangezien wij niet meer leven onder de wet, maar onder de genade, hebben we helemaal het recht niet meer om elkander enig verwijt te maken.

Als wij vinden, dat iemand van het “rechte” pad afgeweken is, breng hem dan terug, **in je denken**.

Namelijk met een zachtmoedige Geest.

Wij bieden namelijk genade en vergeving aan, zonder dat er maar om gevraagd wordt.

Romeinen 15:7

Neemt elkander aan, gelijk ook Christus ons aangenomen heeft, tot heerlijkheid Gods.

Eén van de grootste fouten die wij als gelovigen maken, is, dat wij te weinig doordrongen zijn van het feit, dat wij niet meer leven onder de wet, **maar onder de genáde**.

Dat wij dus alleen nog de principes van genade en vergeving hanteren. Waar wij dit principe zien veranderen bij onze broeder of zuster, zouden wij hen erop attent moeten maken, dat het niet gaat om wet, maar om genade en om vergeving.

Dat is terecht brengen.

Dat is elkander repareren.

De vorige positie waarin men stond (wat ons aangaat) weer herstellen.

:1 Want gij die zo Geestelijk zijt.....

Nu, het kan best zijn, dat wij onszelf nog niet Geestelijk genoeg vinden. Het kan best zijn, dat wij nog te weinig zachtmoedigheid hebben, om iemand met een zachtmoedige Geest terecht te brengen (**niet terecht te wijzen**).

Nu, daar is dan maar één antwoord op!

Dan doen wij dit toch niet? Maar dan onthouden we ons wel van elk commentaar.

We rekenen, alsof we het helemaal niet gezien hebben.

Waardoor we het ook niet verder hoeven door te vertellen aan anderen.

En als u denkt, dat “terecht brengen” hetzelfde is als “terechtwijzen”:

Houdt dan de waarschuwing uit dit vers (aan een ieder van ons) wel voor ogen.

Waar wij een ander een fout zien maken en waar wij met de Bijbel in de hand, die ander willen wijzen op zijn overtreding, dan zou het een zeer goede gedachte zijn, om dit eerst maar eens om te draaien.

Want in plaats van iemand te wijzen op zijn overtreding, en in plaats van te proberen iemand terecht te wijzen, zouden wij eerst eens náást die ander gaan staan.

Daarbij zal blijken, dat wij net zo'n zelfde mislukkeling en minkukel zijn.

:1 Het gaat ook niet om “**terecht wijzen**”, maar om “**terecht brengen**”.

Dat kost namelijk iets van jezelf.

Namelijk voorbijzien aan hetgeen misgaat in jouw eigen leven en in dat van de ander.

Alles terugbrengen onder de genade en onder de vergeving, die in Christus Jezus is.

In genade en in de Geest der zachtmoedigheid, zouden wij iemand “terecht brengen”.

Namelijk, voorbijzien aan hetgeen mis gegaan is.

Alleen rekenen met de nieuwe mens in Christus.

Als we daar nog “te zwak voor zijn”, zouden wij doen alsof wij niets gezien hebben.

Maar, als wij menen Geestelijk te zijn:

Laten we dan als dienstknecht, namelijk als priesters van het Nieuwe Verbond der Genade, onze verantwoordelijkheid op ons nemen.

Namelijk: zoals Christus elkander ongevraagd de misstappen vergeven en eventueel hulp bieden, daar waar het ons gevraagd wordt.

Hulp bieden is nog altijd een zaak van dienstwerk en van nederigheid. Dat is waar het in dit schriftgedeelte (en àlle schriftgedeelten) om draait.

Romeinen 15:1:

Wat ons als wedergeborenen, als door de Geest wandelende gelovigen, wordt voorgehouden, is **dat, àls wij dan zo “sterk zijn” in het geloof, wij dan schuldig zijn, de “zwakheden der onsterken” te dragen (en te verdragen) en niet om onszelf daarmee te behagen en onszelf beter en braver te achten dan een ander.**

We zijn niet aan elkander gegeven om door de wet over elkander te heersen.

Wij hebben de functie van priesters onder het Verbond der genade ontvangen, **om eventueel anderen tot voorbeeld te mogen en te kunnen zijn.**

En naar het voorbeeld van de HEERE Jezus Christus, de Hogepriester van het Nieuwe Verbond der genade: elkander te dienen door de Liefde.

We zouden namelijk elkanders lasten, en elkanders zonden, dragen, verdragen, vergeven.

:2 Draagt elkanders lasten, en vervult alzo de wet van Christus.

:2 Wat was ook weer de vervulling der wet?

Galaten 5:14:

Want de gehele wet wordt in één Woord (= daad; gedachte; idee) vervuld.

In dit: **Gij zult uw Naaste liefhebben, gelijk uzelf.**

Hier andere woorden, maar met dezelfde Inhoud.

Draagt elkanders lasten en op die wijze wordt de wet van Christus vervuld. Namelijk het Leven en de gezindheid van Christus worden op deze wijze vervuld.

We zijn hopelijk toch nog niet vergeten dat de HEERE al ónze lasten gedragen heeft?

Waar Hij onze HEERE is, en waar Hij al onze lasten gedragen heeft, zouden wij eventueel (= namelijk voorzover wij aankunnen en waar nodig) elkanders lasten dragen.

Opdat wij op die wijze navolgers van Christus zouden zijn.

Opdat wij op die wijze zouden wandelen door de Geest.

Dus niet wandelen naar vleselijke maatstaven en naar wereldse principes.

Want de bijbelse gedachte is toch, dat wij het vlees gekruist hebben?

Galaten 2:19-21:

Want ik ben door de wet, voor de Wet gestorven, opdat ik voor God leven zou.

Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, *doch* niet meer ik, maar Christus leeft in mij;

En hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft (en dit dus nog steeds doet).

Ik doe de genade Gods niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven.

Of een gelovige, nog een misdaad begaat, of niet: wij zijn der wereld, der zonde, des vleses, der wet en voor de oude mens gestorven! De gemakkelijkste weg zou zijn, dat je iemand maar niet op een misstap zou betrappen.

Zo heb je dan geen enkele aanleiding om jezelf te verheffen boven die iemand.

Maar ja, dan leren we ook niet om, ongevraagd, elkanders zonden niet meer toe te rekenen en gewoon te vergeven.

- :2** Aan de andere kant is het zo, dat waar je de misstap van de ander niet gezien hebt, daar hoeft je ook niet deze “**last**” te dragen. De “**last**” namelijk, om iemands misstap zonder enig verwijt, ongevraagd te vergeven

Het punt is, dat als wij ons zorgen maken over een misstap van een broeder of van een zuster, dat er dan op ons de verantwoordelijkheid rust, om daar op één of andere wijze (maar in ieder geval met de Geest der zachtmoedigheid) iets aan te doen, in ieder geval vergeven.

Hoe dan?

We komen niet met allerlei verwijten of hoe we het zelf anders gedaan en vermeden zouden hebben, maar in plaats daarvan zouden we de ander tot hulp zijn, namelijk we zouden ons **dienstbaar** opstellen.

En onze eerste verantwoordelijkheid in onze dienst aan Christus is **vergeven** (ongevraagd).

Wij zouden elkanders lasten dragen, want we zouden er op bedacht zijn, dat wij allen struikelen, in vele dingen. (*Jacobus 3:2*)

Wij wensen dan ook genade en vergeving te ontvangen van onze broeders en zusters.

- :3** Want zo iemand meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelf in *zijn* gemoed.

- :3** Iemand, die denkt geen misstap te zullen doen, die bedriegt zichzelf.
Iemand, die denkt voor geen enkele verleiding te zullen vallen omdat hij zo “geestelijk” is, die bedriegt zichzelf.
Die houdt zichzelf voor de gek!
Die maakt zichzelf iets wijs!
Want wij zijn volstrekt niet beter of sterker dan degene die wij toe-
vallig op een misstap betrappt hebben.
Dat wat een ander overkomt, precies datzelfde kan ons ook overkomen.
Hoe langer wij hier nog in het vlees zijn, hoe meer kans wij daarop hebben.

Ik denk dat wij allemaal in onze jeugd jaren en dus in onze overmoed, er vast van overtuigd waren dat wij bepaalde dingen die wij anderen hadden horen zeggen of die wij anderen hadden zien doen, dat wij **dit zelf nooit zouden zeggen of doen**.

Nu, van bepaalde dingen is gebléken, dat ook ons dit is overkomen. Of het dan een misstap was of niet, dat doet er helemaal niet toe. Het gaat er maar om dat het ons óók is overkomen, hoewel wij dit eigenlijk niet wilden.

Die dingen, die misstappen, hoeven niet eens een zonde of een misdaad te zijn.

Het zijn in ieder geval dingen die narigheid en ellende met zich meebrengen.

Dingen, die van alles stuk maken en ook stuk gemaakt hebben.

In zulk soort zaken en omstandigheden zouden wij (voor zover mogelijk) elkander tot hulp en tot troost zijn.

Dat strekt in de regel niet zo ver, omdat ze meestal strikt persoonlijk zijn. Maar wij zouden ons in ieder geval wel verantwoordelijkheid voor elkander weten.

We horen het wel, als daar op één of andere wijze een beroep op ons wordt gedaan.

Want ook onze beurt zal komen.

Waar wij anderen, **nu zien struikelen**, daar zal het ongetwijfeld zo zijn dat ook wij eens zullen struikelen.

Dan hebben ook wij de hulp en vertroosting van anderen nodig.

Dat is het, waarop hier gewezen wordt.

1 Korinthe 1:26-31:

Want gij ziet uw roeping, broeders, dat *gij* niet vele wijzen *zijt* naar het vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen.

Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou.

En het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen.

En het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen *iets* is, te niet zou maken.

Opdat geen vlees zou roemen voor Hem.

Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing.

Opdat *het zij*, gelijk geschreven is: die roemt, roeme in den HEERE.

- :3** Want zo iemand meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelf in *zijn* gemoed.

Wij, die door genade leven;

Wij die door genade kinderen Gods geworden zijn;

Wij, die uit en door de Geest mogen wandelen zijn, in Adam, **nog steeds niets**.

Vanaf het moment dat wij, als zondaren, tot geloof kwamen in de HEERE Jezus Christus, en tot aanvaarding van de genade die God ons in Christus aangeboden heeft, zijn wij nog steeds niets meer, dan elke andere zondaar in Adam.

Ons past dus geen enkele hoogmoed of verbeelding, maar nederigheid.

Alles wat wij sinds onze wedergeboorte zijn, en eventueel geworden zijn, zijn wij alleen geworden uit de overvloedige rijkdom van Gods genade.

Dat is dus niet onze verdienste, maar Zijn verdienste.

Daarom past ons geen enkele hoogmoed.

Daarom kunnen wij onszelf ook niet boven een ander verheffen.

Want wij zijn allen zondaren.

We zijn door genade zalig geworden in de HEERE Jezus Christus.

We zijn dus ook niet beter dan andere mensen.

Wij zijn er alleen van verzekerd, dat al onze zonden vergeven zijn.

Dat onze zonden, in het leven van alle dag, door de HEERE ook gereinigd worden.

Dat is, wat wij elkander zouden voorhouden.

Hij is de Basis, waarop wij elkanders lasten kunnen dragen en verdragen.

Tot op zekere hoogte zouden wij ons verantwoordelijk weten voor elkaar.

Dat is de wijze waarop wij daadwerkelijk de HEERE dienen en liefhebben.

Dus níet onder de wet, want onder de wet kan men de Naaste niet liefhebben.

Onder de wet wordt de Naaste juist beschuldigd, bekritiseerd, veroordeeld, en gekruisigd.

Men kan dus elkander alleen dienen onder het Nieuwe Verbond der genade.

In plaats van degene die een misstap doet te benaderen met verwijten en veroordeling, zouden wij hem benaderen in Liefde en met de overvloedige rijkdom van Gods genade.

Als er stichtende woorden gesproken moeten worden, dan zouden het woorden der genade zijn.

WOORDEN VAN ONVOORWAARDELIJKE VERGEVING!!

Het is voor veel gelovigen ook van het grootste belang, dat hen op gezette tijden verteld wordt, dat de zonden die zij gedaan hebben, die zij nog doen en die zonden die zij nog zullen doen, **vergeven zijn!** Zodat zij dus niet met die zonden blijven rondlopen.

Het heeft ook geen enkele zin om hen te zeggen dat het fout was wat zij deden, want dat weten zij zelf ook wel.

Wat wèl zin heeft, is om steeds opnieuw te zeggen dat de HEERE ons onze zonden niet meer toerekent.

Dat deed de HEERE in het verleden niet en dat doet de HEERE, nu wij inmiddels kinderen Gods geworden zijn, al helemáál niet.

Wat de HEERE dan ook van ons verwacht, is niet dat niet meer zondigen, **maar dat wij Hem zouden dienen, óndànks onze zonden.**

En dat wij (voorzover wij daartoe in staat zijn) elkanders lasten verdragen!

:3 Want zo iemand meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelf in *zijn* gemoed.

Als wij de verbeelding hebben, dat wij al zulke goede “Geestelijke” gelovige zijn?

Welnu, dan zijn we blijkbaar in staat om veel lasten te dragen van anderen.

Als er Eén Iemand ècht zo Geestelijk was, dan was het de HEERE Jezus Christus Zelf.

Hij droeg namelijk al onze lasten, zonder enig verwijt en zonder beschuldigende blik.

Als wij onszelf dan zo “Geestelijk” en zo “sterk” vinden, welnu, dan zijn wij schuldig de zwakheden van de, in onze ogen, nog “niet sterk” zijnde broeders en zusters te dragen en te verdragen.

Dan zijn wij schuldig om degenen die zwak zijn in hun geloof (en in hun trouw), tot ons te trekken, namelijk voor hen verantwoordelijk te zijn.

Die verantwoordelijkheid zou je toch ook behoren te hebben, als oudste kind binnen een huisgezin?

Degene die sterk is zou degene die zwak is tot hulp en versterking van zijn geloof zijn.

Door hem te wijzen op dit feit: dat wat hij ook uitgevreten heeft, of wat hij nog steeds uitvreet, Gods genade en vergeving zijn veel meer overvloedig, dan de beschuldiging van zijn eigen hart en geweten.

1 Johannes 3:19:

Want indien ons hart *ons* veroordeelt, God is meerder dan ons hart, en Hij kent alle dingen.

Romeinen 14:1:

Degene nu die zwak is in het geloof, neemt die aan.

En niet tot twistige samensprekingen.

Als wij dan geestelijk zo “sterk zijn”, dan zouden wij de zwakheden der onsterken dragen.

Wij zouden hen tot ons trekken.

Wij zouden ons over hen ontfermen en met innerlijke ontferming over hen bewogen zijn.

We zouden afdalen, om daarmee de zwakke in het geloof te kunnen verhogen.

Zegt ook de Barmhartige Samaritaan!

Wij zouden niet alleen ons eigen pak dragen, maar we zouden ook hun lasten dragen.

Als wij dan zo “sterk zijn”, dan zouden wij daar onze schouders ook onder zetten.

Dat is nu precies het tegenovergestelde, van wat een leven onder de wet doet.

De wet veroordeelt, maar, wij die “sterk zijn” en uit genade leven, dragen en verdragen de zwakheden der onsterken.

Het goede voorbeeld is ons gegeven door de HEERE Jezus Christus. Die Zich daardoor **een zeer slechte reputatie verwierf**, bij degenen die **onder de wet** zijn.

Daar had Hij daardoor de reputatie dat Hij omging met hoeren en met tollenaars.

Met zondaren, zoals u en ik.

Hij nam ze bij Zich, of Hij at bij hen thuis.

Hij at met zondaren, want dat zijn degenen die Zijn genade nodig hebben.

Dat zijn namelijk degenen, **die uit ervaring wéten** dat zij genade nodig hebben.

Hopelijk herkennen wij onszelf in deze, van nature, reddeloos verloren zondaren.

Als wij inmiddels dan Geestelijk zo “sterk zijn”, dan zijn wij dus geschikt, om de zwakken met deze overvloeiende rijkdom van Gods genade ten dienste te staan.

Want dat zegt dit schriftgedeelte namelijk.

Het is zo, dat waar een mens fouten maakt in deze wereld, daar verenzaamt hij.

Hij raakt op grond van zijn fouten ook al zijn vrienden kwijt.

Maar!: waar wij als gelovigen fouten maken, daar zouden juist andere gelovigen onze lasten mee willen dragen.

Onze broeders zouden de last, die op ons drukt, willen helpen verlichten.

Onze broeders zouden ons **terecht willen brèngen**.

Niet terecht willen wíjzen.

Broeders willen ons terug brengen naar een leven uit genade.

Broeders willen ons onze misstappen vergeven.

- :3** Maar als een “sterke gelovige” zelf meent toch iets te zijn?
Wel, deze “sterke gelovige” is net zo min iets.
Als hij toch meent iets te zijn, dan bedriegt hij **zichzèlf**.
Als hij meent wèl “Geestelijk” te zijn, dan bedriegt hij zichzelf.
Als hij zijn eigen werken eens eerlijk zou beproeven, dan zou hij ook wéten dat hij zichzelf bedriegt!
- :4** Maar een iegelijk beproeve zijn eigen werk; en alsdan zal hij aan zichzelf alleen roem hebben, en niet aan een ander.
- :4** Onder de wet is het gebruikelijk, dat men het werk van een ander beproeft.
Men staat te popelen om het werk van anderen aan de wet te toetsen, zodat men die ander kan veroordelen en zodat men zich dan boven die ander kan verheffen.

Maar hier staat:

Een gelovige, **zou zijn eigen werk** beproeven.

Laat hij maar eens beproeven of zijn eigen werk elke test kan doorstaan.
Beproof je eigen leven maar, en zie eens of er op jouw leven niets aan te merken valt.

Kijk maar eens een keer in de spiegel.

Kijk maar eens terug in je eigen leven.

Natuurlijk is het niet de bedoeling dat wij altijd maar terug kijken naar waar het allemaal misgegaan is in ons leven, maar als we het leven van een ander zo nodig willen toetsen, dan kunnen we beter eerst ons eigen leven maar eens bezien.

Als we dan eerlijk zijn, dan moeten we toch constateren, dat het in ons leven ook niet gaat en in ieder geval niet gegaan is, zoals het had moeten gaan.

Ook ons oude leven blijkt er zondig, bespottelijk, of zelfs weerzinwekkend uit te zien.

Dit schriftgedeelte zegt dan ook:

We zouden eerst ons eigen werk maar eens beproeven, dat is testen.

Dan laten we het daarna wel, om ons bezig te houden met het oude leven van een ander.

Laten we eerst maar eens zien en uittesten, hoe ons eigen werk gegaan is.

Hoe dat er zoal uitzag en hoe het er, onder de dekmantel, nog steeds uitziet.

:4 Mochten onze “vleselijke werken” toch elke test en alle kritiek doorstaan, **wat dan nog?**

Dan zullen we alleen maar bij onszelf (en niet bij God) roem hebben. Het gaat de HEERE niet om de werken van het vlees, maar om de werken van de Geest.

Om vrucht van de Geest!

Als we eerlijk zijn en objectief terugkijken op ons eigen leven, dan valt er ook echt niets te roemen.

Als wij onze eigen werken beproeven, dan zal blijken dat wij geen reden hebben om daarover te roemen.

Integendeel.

De dingen die dan wel een beetje goed gegaan zijn in ons leven als gelovigen, zijn meestal niet onze verdienste geweest.

Dit is de verdienste van de HEERE Zelf geweest, omdat wij zo nu en dan bereid waren te leven uit de overvloedige rijkdom van Gods genade.

Maar daar zouden wij dagelijks uit leven en uit leren leven.

In ons vlees woont geen goed.

In onszelf is dus alle roem uitgesloten.

Romeinen 3:27; 1 Korinthe 1:26-31; 2 Korinthe 10:17

:4 Dit vers zegt eigenlijk:

Waar wij onszelf roem geven, **gaat dit altijd ten koste van anderen.**

Dan zijn wij dus niet “Geestelijk” (al doen wij wel alsof), maar wij zijn dan “vleselijk”.

Deze wijze van denken en deze gezindheid, behoren bij het leven van de “oude mens”!

Dit is juist het tegenovergestelde van wat van een kind van God verwacht mag worden.

Want een kind van God zou denken en wandelen in overeenstemming met het Leven, en de gezindheid van de “nieuwe mens” in Christus.

Wij allen, van nature, zijn geneigd om ons leven te vergelijken met het leven van anderen.

Maar die vergelijkingen zouden wij niet maken.

Het zijn vergelijkingen, die alleen met de "oude mens" en met de werken van het vlees van doen hebben.

Dit leidt alleen maar tot hoogmoed of tot een minderwaardigheids-complex!

We zouden deze vergelijkingen los moeten laten en niet meer maken.

Wij zijn op grond van geloof in de HEERE Jezus Christus, een kind van God geworden.

Wie zal er dan nog beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods?

God is het, Die ons rechtvaardig rekent op grond van geloof alleen. (Romeinen 8:33)

Als de Koning van het heelal ons aanvaardt, wie zal ons dan nog veroordelen?

We zouden leven uit de overvloeiende rijkdom van Gods genade.

Er kan ons niets meer gebeuren, want de HEERE zal voor ons zorgen.

Al wat wij zijn en al wat wij gewórd zijn, al wat wij hebben, hebben wij alleen uit Hèm en in Hèm en door Hèm.

Om even terug te komen op vers 2:

Voorzover het gaat om onze relatie met onze broeders en zusters: dit is geen relatie waarin wij aanspraak zouden kunnen maken op deze hier genoemde hulp, **namelijk: draagt elkanders lasten**

Het is een relatie, waarbij wij onze verantwoordelijkheid dragen, en elk ander **hulp** zouden **bieden: daar waar nodig is.**

Wij nemen onze plaats, als leden van het Lichaam van Christus, in.

Dus hebben we ook geen kritiek meer op elkaar.

We maken namelijk deel uit van Eén en hetzelfde Lichaam.

We hebben deel aan Eén en hetzelfde Bloed (dat is het Leven van Christus) waardoor dat Lichaam kan functioneren.

We verstoten of bekritisieren dus geen enkel ander onderdeel van dit Lichaam, maar dragen zorg en koesteren de andere onderdelen, want zij zijn onderdeel van onszelf.

Als we dit wel doen, laten we dan maar eerst **kritiek hebben op onszelf.**

Op onze eigen tekortkomingen, op onze zwakheden, op ons gebrek aan medelijden, en op ons gebrek aan vergevingsgezindheid ten opzichte van onze broeders en zusters.

Als wij zien, dat het bij anderen wellicht minder goed gaat dan bij onszelf, dan zouden wij op één of andere wijze hen te hulp komen. Voorzover het in ons vermogen ligt uiteraard en onder leiding van de HEERE, die dat dan op onze weg zal brengen en ons daarbij zal leiden en helpen.

Als wij in moeilijkheden verkeren, mogen wij ervan uitgaan dat wij **hulp van de HEERE** zullen verkrijgen.

En dit gebeurt logischerwijze vaak via onze broeders en zusters.

Dit wil echter niet zeggen, dat wij op enigerlei wijze hier recht op zouden hebben.

In het Lichaam van Christus hebben wij geen rechten, maar hebben wij allen plichten!

Wij leven namelijk uit de genade Gods.

Het ontvangen van die genade Gods, brengt bepaalde morele verplichtingen met zich mee.

Want, als wij zelf voor de volle 100% wensen te leven uit de genade Gods, dan mag van ons verwacht worden dat wij de Levende God dienen.

De HEERE wordt gediend, doordat wij de leden van Zijn Lichaam ten dienste staan.

Wanneer wij dus zelf uit de overvloedige rijkdom van Gods genade leven, dan bewijzen wij diezelfde genade aan anderen die **(al of niet bewust)** misstappen begaan.

En de Genade die wij aan hen bewijzen, bestaat hieruit:

wij vergeven elkander, ongevraagd...

wij rekenen elkander de zonden niet meer toe...

Voor alle duidelijkheid:

Vergeven is elkander niet meer ter verantwoording roepen voor gedane misstappen!

We zouden elkander vergeven, zoals de HEERE Jezus Christus ons vergeven heeft.

ZOALS HIJ ONS NOG STEEDS VERGEEFT!!

Vele Christenen willen je pas vergeven, nadat je oprecht spijt betuigd hebt en dit liefst ten gehore van vele andere Christenen.

Zij willen je pas vergeven, nadat je eerst eerlijk verteld hebt wat je ge-

daan hebt, en waarom je dit gedaan hebt, en hoelang je dit al gedaan hebt, en of je dit eigenlijk nog wel steeds doet!!.

Maar laat u zich daar toch nooit toe verleiden, want dit is juist het tegenovergestelde van vergeven!!

Vergeven = met rust laten

= genade geven

= negéren

zoals wij ook met onze eigen "oude mens" niet meer zouden rekenen

= dus rekenen we ook niet meer met de "oude mens" van een ander

Wij zien die "oude mens" wel en wij kennen die "oude mens" ook; we hebben elke dag wel met die "oude mens" te maken, maar daarom kun je nog wel in je gedachten, afstand nemen van die "oude mens" en van zijn "werken".

We zouden die "oude mens" laten voor wat hij is.

Die "oude mens" is namelijk "gestorven".

Die "oude mens" is dood.

En het is toch macaber, als u met een lijk aan het worstelen en strijden gaat?

En in verband met onze misstappen:

Alle mensen in Adam zijn net zo zwak als wij.

Wij zijn net zo zwak als alle andere mensen in Adam.

Het gaat er niet meer om, wie wij in Adam waren of wie wij nog in Adam zijn.

Het gaat erom wie wij in Christus, in de laatste Adam, zijn en zullen worden.

Het gaat om de éénheid en om de gemeenschap die wij in Christus Jezus onze HEERE met elkaar hebben en met elkaar mogen beleven.

Onze gemeenschap in en met Christus, berust niet op het feit dat wij geen misstappen meer maken.

Onze gemeenschap berust op het feit dat, hoewel wij allemaal nog misstappen maken, wij allen toch leven uit diezelfde overvloedige rijkdom van Gods genade.

Uit, door en in die genade, mogen en zouden wij de HEERE dienen!

Uit, door en in die genade, zouden wij Zijn Lichaam, dat is elkander dienen!

- :5 Want een iegelijk zal zijn eigen pak dragen.
- :5 Een ieder zal zijn eigen lasten dragen (en eventueel ook de last van de ander voorzover mogelijk en noodzakelijk is).

Maar nooit:

Die ander is zo “draagkrachtig” (in Geestelijke of in materiële zin), dus kan hij mijn lasten ook wel dragen.

Nee! Een ieder zal zijn éigen last dragen.

Als wij “Geestelijk” sterk zijn, dan dragen wij “vrijwillig” ook elkaanders lasten.

In de praktijk vallen deze lasten (voor degenen die “Geestelijk” zijn) overigens nogal mee, want wat valt er nu eigenlijk te dragen?

Wat wij (gezien vanuit de context) dan dragen en leren dragen, is: geen aanstoot te nemen aan een ander.

geen aanstoot te nemen aan de zwakheden van een ander de ander verdragen

de ander dus vergeven, want dat is eigenlijk de essentie van dat dragen en verdragen.

Wij, die zeggen “Geestelijk” te zijn, zouden **geen aanstoot nemen.**

Wij zouden geen aanstoot némen!

Maar meestal geeft men hier een andere inhoud aan.

Zo van: wij vinden dat **een ander geen aanstoot mag géven.**

Als er niemand is, die aanstoot **kan géven** (omdat allen met Christus gestorven zijn), dan kán er ook niemand zijn, die aanstoot **kan némen.**

Als er niemand is die aanstoot néémt, dan valt er ook geen aanstoot te géven.

Anders:

Als wij ons niet stoten (= ergeren) aan de ander, dan kán die ander ons ook niet tot aanstoot (= ergernis) zijn.

Hij kán ons niet eens ergeren, want wij némen gewoon geen aanstoot.

Dat is wat wij zouden leren!

Dat wij ongevoelig worden, als iemand tegen ons aanschopt.

Of dat met of zonder opzet gebeurt, heeft er dan niets mee te maken.

Omdat wij toch niet meer onder de wet leven, hoeven wij ook niet uit te zoeken of het per ongeluk of met opzet gebeurt.

Het maakt ons namelijk niets uit.

Als wij gekwetst of beledigd worden, dan gebeurt dit met onze “oude mens”.

Die zouden wij negeren, die houden wij voor “dood”.

Een dode kan niemand beledigen.

Een dode kan niet beledigd worden.

Een dode onthoudt zich van elk weerwoord of commentaar.

We zien dus, als wij **aanstoot nemen** aan de zogenaamde misstappen van anderen, dat wij eigenlijk **zelf misstappen begaan**.

Hieruit blijkt juist ons gebrek en onze zwakheid, omdat wij ons aan de misstappen van een ander ergeren.

Wij zijn zo snel beledigd en op onze tenen getrapt, als wij het slachtoffer zijn geworden van de misstap van een ander.

Als wij “Geestelijk sterk” zijn, dan zijn wij daar niet meer zo gevoelig over dat wat anderen tegen ons zeggen of tegen ons doen.

We negeren dit gewoon, al gaat dit wel ten koste van onszelf.

Het gaat ten koste van onze eigen “oude mens”.

Velen zeggen ons dan ook: ja maar, je hoeft dit toch niet te nemen?

Je hoeft toch niet zomaar over je te laten lopen?

Nu, waarom denkt u eigenlijk van niet?

U bent toch ook maar een hoopje aarde?

We zijn toch uit de aarde, aards?

We zijn dus uitermate geschikt om overheen te lopen.

Bedenk dan in ieder geval wat de HEERE Jezus Christus deed!

Hij had macht om al Zijn tegenstanders te laten “doodvallen”, toen Hij gevangen genomen werd.

Hij had in Zijn almacht maar één Woord hoeven spreken.

In plaats daarvan bevestigde de HEERE het oor weer aan Malchus' hoofd, en liet Hij Zich gevangen nemen.

Hij liet Zich slaan, bespotten, bespuwen en kruisigen. (*Johannes 18:10*)

Hij nam het allemaal, ter wille van het werk Gods.

Hij nam het allemaal, opdat de zaligmakende genade Gods zou kunnen verschijnen aan alle zondaren en opdat Hij voor ons tot Hogepriester zou kunnen zijn, in Zijn Opstanding.

Als wij leven uit de vergeving en uit de zaligmakende genade Gods, dan is het volkomen logisch dat wij zo'n zelfde houding aannemen.

Namelijk: dat wij leren om de houding en de gezindheid van Christus aan te nemen.

Door die houding zullen wij uiteraard niet de overwinning behalen op de zonde in ons vlees.

Dat is niet mogelijk zolang wij nog in het lichaam dezes doods zijn. (*Romeinen 7:24*)

Maar, als we de houding en de gezindheid van de HEERE Jezus Christus wensen te leren leven, dán zullen wij wèl de overwinning hebben op het "vlees" en op de "oude mens".

Want door de houding en de gezindheid van Christus, leren wij leven uit de beginselen van de Nieuwe Schepping en uit de beginselen van het Nieuwe Verbond.

Onder het Nieuwe Verbond in Christus, weten wij dat "het vlees", de "oude mens", gekruisigd, gestorven en weggedaan is.

Als wij "Geestelijk sterk" zijn, omdat wij uit de principes van het Nieuwe Verbond leven, dan zouden wij de lasten van degenen die nog "zwak" zijn, dragen en verdragen, zonder dat onze houding op één of andere wijze verandert ten opzichte van hen die nog "zwak" zijn en "misstappen" begaan.

Iemand schopt ons, maar er verandert voor ons daarmee niets.

Dat was namelijk de houding van de HEERE Jezus Christus Zelf.

Hoe vaak hebben wij, vanaf het moment van onze wedergeboorte, iets tegen de HEERE gedaan?

Hoe vaak hebben wij Hem verloochend?

Hoe vaak hadden wij de gelegenheid gehad om Hem te dienen, maar lieten we dit afweten?

Dit is niet om u iets verwijten of u schuldgevoelens aan te praten.

Maar we zouden eerlijk zijn en eerst maar eens naar ons eigen leven kijken, of dat dan wel zo voorbeeldig is en in overeenstemming met Zijn wil.

Hoe vaak heeft de HEERE niet onze zwakheden gedragen en verdragen?

Als het aan ons had gelegen, dan zouden wij het niet eens waard geweest zijn om Zijn kinderen genaamd te worden.

Efeze 5:25; Galaten 1:4:

Maar Hij draagt en verdraagt al onze zwakheden!

De HEERE geeft Zich nog steeds over ten behoeve van ons, Zijn Lichaam.

Als wij dan “Geestelijk” zo “sterk” zijn?

Wel, dan wordt ons een hier mooie taak voorgehouden:

Romeinen 15:1-3:

Maar wij, die sterk zijn, zijn schuldig de zwakheden der onsterken te dragen, en niet onszelven te behagen.

Dat dan een iegelijk van ons *zijn* naaste behage ten goede, tot stichting. Want ook Christus heeft Zichzelven niet behaagd, maar gelijk geschreven is: De smadingen dergenen, die U smaden, zijn op Mij gevallen.

Als de HEERE onze zwakheden draagt en verdraagt, zijn wij ook schuldig elkanders zwakheden te dragen en te verdragen.

Dus zouden wij voorzover het in ons vermogen ligt, elkander dienen.

Waardoor wij een positieve bijdrage mogen en kunnen leveren aan de opbouw van onze broeders en zusters.

:5 Want een iegelijk zal zijn eigen pak dragen.

:5 Een ieder zou, in de positie waarin hij gesteld is, zijn eigen verantwoordelijkheid dragen.

Als iemand hier nog niet toe in staat is, zou er door anderen “bijgesprongen” worden.

Romeinen 14:1-13:

Dengene nu, die zwak is in het geloof, zou door degenen die sterk is in het geloof, worden aangenomen en aanvaard.

Want degenen die “sterk” is in het geloof, zou degene die “zwak” is, **niet veroordelen.**

Wij zijn niet elkanders HEERE, want wij allen hebben maar één HEERE. Dus staat of valt een ieder zijn eigen HEERE!

We hebben geen verantwoording bij de HEERE af te leggen over de houding van onze broeders en zusters.

Wij **hebben verantwoording af te leggen bij de HEERE** over onze eigen houding ten opzichte van onze broeders en zusters.

Romeinen 14:10 e.v.:

Daarom staat er ook:

Iemand niet verachten = iemand niet achter stellen
= niet op iemand neerkijken

Romeinen 14:12 e.v.:

Rekenschap geven aan de HEERE, **over je eigen leven.**

Of **wij** ons onderworpen hebben aan de HEERE.

Of **wij** in de praktijk, ons **onderworpen** hebben **aan de Heerschappij der Genáde!**

Romeinen 14:10; 2 Korinthe 5:10:

Bij onze openbaring voor de Rechterstoel van Christus gaat het niet om de vraag:

Hoeveel misdaden hebben wij wel of niet begaan?

De vraag zal zijn, hoeveel misdaden hebben wij van anderen vergeven?

2 Korinthe 4:9 e.v.:

De apostel Paulus zegt:

Hoe meer men mij vervolgt en verwerpt (en ik dit ook verdraag), hoe meer eer er voor mij is weggelegd.

Hoe meer ik in mijn dienst aan de HEERE nu, mag vergeven, hoe meer eer ik in de toekomst zal ontvangen.

- :5** In de eerste plaats zouden we dus de last van ons eigen leven dragen. Onze eigen "oude mens" en de werken van ons eigen "vlees" negeren. Uiteraard ook de "oude mens" en de werkingen van het "vlees" van anderen negeren. Daarná zouden we eventueel de last dragen van anderen.
- :6** En die onderwezen wordt in het Woord, dele mede van alle goederen dengene, die *hem* onderwijst.
- :6** Wij, als gelovigen, zouden in de eerste plaats onze eigen last dragen. **Vervolgens zouden wij nog twee andere lasten dragen.** We hebben de last te dragen **van degene**, aan wie wij genade zouden verlenen, wanneer hij in een misstap gevallen is (:1) èn we hebben de last te dragen **van degene**, die ons genade bewijst, door ons te onderwijzen vanuit het Woord van God. Blijkbaar is er een overeenkomst tussen:

degene die een misstap doet...

degene die het Woord predikt...

Beiden doen ze in ieder geval een beroep op de genade, die er alleen onder hun broeders en zusters te vinden is!

Het gemakkelijke hierbij is wel:

er wordt geen enkel onderscheid gemaakt in het verlenen van genade...

of het nu genade is, in verband met een misstap...

of dat het genade is, in verband met een stap in de goede richting...

In beide gevallen is het een last, die wij te dragen en te verdragen hebben.

En welke van die twee lasten het ook is, wij zouden die last dragen voorzover in ons vermogen ligt.

Als de last het dragen is, van een bepaalde verantwoordelijkheid, **ook dan zouden wij ieder onze eigen last dragen.**

1 Timotheüs 5:18:

Want de Schrift zegt: een dorsenden os zult gij niet muilbanden, en de arbeider is zijn loon waardig.

1 Korinthe 9:9:

Want in de wet van Mozes is geschreven:

Gij zult een dorsenden os niet muilbanden.

Zorgt ook God voor de ossen?

God zorgt niet voor de ossen, maar Hij zorgt wel voor Zijn dienstknechten.

De ossen zijn een type van Zijn dienstknechten.

Zij trekken rechte voren.

Namelijk: zij zouden trouw zijn aan God en Zijn Woord.

Zij zouden het Woord der Waarheid recht snijden.

Zij zouden geen zuurdesem en wet in het Woord der genade en der vrijheid inbrengen.

Als zij rechte voren trekken, zal God voor Zijn dienstknechten zorgen.

Als de HEERE voor Zijn dienstknechten zorgt, hebben wij van de HEERE, genade ontvangen, om aan de zorg voor Zijn dienstknechten bij te dragen.

2 Korinthe 12 : 17:

De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten.

Want wat is er, waarin gij minder geweest zijt dan de andere Gemeenten, anders, dan dat ikzelf u niet lastig ben geweest? Vergeeft mij dit ongelijk. Ziet, ik ben ten derden male gereed, om tot u te komen, en zal u niet lastig zijn;

want ik zoek niet het uwe, maar u; want de kinderen moeten niet schatten vergaderen voor de ouders, maar de ouders voor de kinderen.

En ik zal zeer gaarne de kosten doen, en voor uw zielen ten koste gegeven worden; hoewel ik, u overvloediger beminnende, weiniger bemind worde.

Doch het zij zo, ik heb u niet bezwaard; maar alzo ik listig was, heb ik u met bedrog gevangen.

Heb ik door iemand dergenen, die ik tot u gezonden heb, van u mijn voordeel gezocht?

Oudsten zijn er om het goede voorbeeld te geven van een leven onder het Nieuwe Verbond der genade.

Zij zouden lasten, namelijk verantwoordelijkheden dragen.

Degenen die het Woord Gods verkondigen, dragen dan ook een grote verantwoordelijkheid.

Niet tegenover de Gemeente, maar tegenover de HEERE en ten behoeve van de Gemeente.

:7 Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien.

:7 Dwaalt niet...

Mattheüs 22:29:

Maar Jezus antwoordde en zeide tot hen: Gij dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de Kracht Gods.

Uit de Schrift zou men moeten weten dat er met de Levende God niet te spotten valt.

Dat onze wandel (als resultaat van een bepaalde wijze van denken, als resultaat van een bepaalde levenshouding en als resultaat van een bepaalde gezindheid), consequenties zal hebben voor de toekomst.

Als wij afdwalen van de beginselen die in deze brief genoemd worden, dan bespotten wij de HEERE.

Dan drijven wij feitelijk de spot met Zijn beginselen.

Als wij in de praktijk van ons leven, toch blijven wandelen volgens de eerste beginselen der wereld en toch blijven wandelen volgens de beginselen der wet, en toch rekening blijven houden met de “oude mens” en met het “vlees”, dan ontkennen wij, in de praktijk, de kruisiging en de dood van de HEERE Jezus Christus.

En in bijzonderheid ontkennen wij dan Zijn opstanding.

Als wij in de praktijk wensen te blijven leven uit het vlees, dan heeft het opstandingsleven van de HEERE Jezus Christus, geen enkele uitwerking meer.

In de praktijk wordt Zijn opstandingsleven dan ook ontkend en bespot.

De Schrift zegt dan ook:

Je kunt wel dwalen, maar dat zou je beter niet doen bij de HEERE.

Want de HEERE laat Zich niet bespotten

Het heeft consequenties als wij op deze wijze met de HEERE en Zijn Woord omgaan.

Natuurlijk, je eeuwig leven kún je nooit meer kwijtraken.

Maar we kunnen wel die heerlijkheid verliezen, die ons beloofd is.

We kunnen wel het loon (wat ons in het vooruitzicht is gesteld op grond van onze trouw aan de HEERE), kwijtraken, door Hem ontrouw te zijn.

Het gaat er hier niet over, of wij in de hemel komen of niet, want daar zijn wij nu al.

In ons praktische leven zou daarom de HEERE groot gemaakt worden.

Wij, als Zijn dienstknechten, worden daarvoor dan beloond.

Het is de bedoeling dat wij het volle loon, dat voor ons is weggelegd, zouden wegdragen. (1 Korinthe 3; 2 Johannes 8)

Als wij de HEERE niet wensen te dienen, maar in de praktijk wensen te leven naar wereldse principes en naar de principes van het Oude Verbond der wet en wensen te leven naar de principes van het vlees (in plaats van te leven uit de principes van het Nieuwe Verbond der genade en naar de werkingen van de Geest), dan zullen wij inderdaad geen loon en heerlijkheid ontvangen in de toekomst.

Hoewel wij daar door de HEERE toe geroepen waren

Als wij de HEERE wel willen dienen, heeft de HEERE er ook alle belang bij dat het ons goed gaat.

De HEERE heeft belang bij het welzijn van Zijn personeel, zolang Hij in de praktijk van ons leven onze HEERE ís.

We kennen immers deze uitspraak in de Schrift:

2 Timotheüs 2:12-15:

Indien wij verdragen, wij zullen ook met *Hem* heersen.

Indien wij *Hem* verloochenen, Hij zal ons ook verloochenen.

Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelf niet verloochenen.

Breng deze dingen in gedachtenis, en betuig voor den HEERE, dat zij geen woordenstrijd voeren, *hetwelk* tot geen ding nut is, *dan* tot verkering der toehoorders.

Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der Waarheid recht snijdt.

Als wij Hem in de praktijk van ons leven verloochenen (= niet dienen, niet trouw zijn en niet gehoorzaam zijn), daar zal de HEERE ons ook verloochenen (= niet dienen).

Als wij de HEERE erkennen als onze HEERE = Eigenaar, dan is Hij verantwoordelijk voor ons.

Als wij (als Zijn dienaren en als Zijn eigendom) Hem níet trouw zijn, waarom zou de HEERE dan wèl voor óns zorgen?

Het mag dan zo zijn, dat er in de Schrift beloofd wordt, dat alle dingen ons toegeworpen zullen worden, dit is dan toch alleen op basis van het feit, **dat wij “eerst Zijn Koninkrijk zoeken, en eerst Zijn gerechtigheid zoeken”!** (*Mattheüs 6:33*)

De HEERE belooft alles voor ons en aan ons en in ons te zullen doen. Maar dat doet de HEERE alleen, daar waar wij Hem in de praktijk van ons leven, dienen!

Dat is bijvoorbeeld, doordat wij in de praktijk liefde hebben voor elkander.

Dit wordt bijvoorbeeld daarin uitgedrukt, door elkanders lasten te dragen, dat is elkander vergeven!

En dat, zonder enig commentaar te geven, **want dat ís géén vergeving!**

Dat is, op verkapte wijze, elkander verwijten maken.

:7 Want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien.

Als wij dus zaaien in ons eigen vlees, dan zullen wij uit het vlees maaien.

Als wij naar het vlees leven, dan wel naar het vlees wandelen, dan zal de uitkomst daarvan ook “vleselijk” zijn.

Als wij anderen proberen onderuit te halen, om onszelf te kunnen verheffen boven anderen, dan zullen anderen dit ook weer doen ten opzichte van ons.

Zoiets als: wie een put graaft voor een ander, valt er zelf in.

En aangezien men door de werken van het vlees, verderf zal maaien, leidt deze verderfelijke levenshouding tot een verderfelijke levenswandel.

Dus dwaalt niet.

God laat Zich niet bespotten.

Want datgene wat de mens zaait (in zijn wandel), datgene zal hij ook maaien en oogsten.

:8 Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die in den Geest zaait, zal uit den Geest het Eeuwige Leven maaien.

:8 Degene die de werking van zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees, verderfenis maaien

Degene die in eigen vlees investeert, zal uit het verderfelijke vlees, verderf oogsten.

In de natuur krijgen we ook hier aanschouwelijk onderwijs in.

Als wij het “vlees” blijven koesteren en bewaren, wandelt het op een gegeven moment, in verderf weg.

Het woord “maaien” (= maden), is hier dan ook aardig op zijn plaats.

Degene die in zijn **eigen vlees** zaait, dat is:

degene die naar de **principes van het vlees** wandelt

degene die **onder de wet** leeft (want dat is het onderwerp van deze brief)

degene die **niet uit deze tegenwoordige boze eeuw** getrokken wil worden (1:4)

degene die de wet, de wereld, het vlees en zijn “oude mens” koestert... die zal uit zijn **eigen vleeselijke wandel** verderfenis maaien. Het zal hem dan vergaan, zoals het elke natuurlijke mens vergaat. Van een gezond Geestelijk leven komt niets terecht.

- :8** Maar die in den Geest zaait, zal uit den Geest, het eeuwige leven maaien. Degene die door de Geest wandelt (= degene in wie het Woord van Christus rijkelijk woont), die zal uit de Geest, het eeuwige leven maaien. **Dit vers betekent niet:** dat als wij nu naar de Geest zullen wandelen, dan zullen wij pas in de toekomst, bijvoorbeeld bij ons overlijden, of bij onze openbaring voor de rechterstoel van Christus, of op de Jongste Dag, het eeuwige leven maaien, ontvangen. Want het ontvangen van eeuwig leven heeft niets te maken met onze wandel. Eeuwig leven wordt ons weliswaar uit de rijkdom van Gods genade gegeven, maar is **alleen op grond van ons geloof in Gods Woord en in Zijn Christus.**

De betekenis van dit vers is dan ook:

Als wij naar de beginselen van het vlees leven, dan zullen wij ons levenslang met verderf en met vergankelijkheid te maken hebben.

Als wij door de Geest wandelen, namelijk vanuit het Woord, het leven en de gezindheid van Christus leven, dan zal eeuwig leven hiervan het resultaat zijn.

Namelijk het eeuwige leven in ons zal nu al vrucht dragen, hoewel wij nog in het vlees zijn.

Want het is één ding dat wij eeuwig leven ontvangen hebben, toen wij tot geloof kwamen in de HEERE Jezus Christus.

Het is een ander ding, dat dit eeuwige leven ook actief is in onze dagelijkse wandel.

Daarvan plukken wij dan ook de vruchten, zowel in het heden, als in de toekomst.

En dus, zegt het volgende vers:

- :9** Doch laat ons, “goed doende”, niet vertragen. Want te Zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslappen.

Doch laat ons “goed doende” .....

De apostel zegt het hier met andere woorden, maar de strekking is dezelfde als die van *Galaten 5:16*: Laat ons wandelen door de Geest.

Galaten 5:25: Laat ons door de Geest waaruit wij wedergeboren zijn, ook wandelen.

Romeinen 8:14: Laten wij wandelen, namelijk geleid worden door de Geest, naar onze aanstelling tot zonen.

Het “goed doen”, is dus hetzelfde als “wandelen door de Geest”!

Want wat zijn anders die “goede dingen” die wij zouden “doen”?

Waarin wij niet zouden verslappen, afwijken of vertragen?

Het probleem is, dat wij het “goed doen” en het “doen van goede werken”, veelal associëren met “eigen werken” of met “werken der wet”.

Maar gezien de inhoud van de brief en gezien de felheid van het beoog van de apostel Paulus tégen een leven onder de wet, kan dit “**goed doen**” absoluut niet slaan op “goede werken der wet”.

Die “goede werken der wet” zijn door een mens niet eens te verwezenlijken.

Daarom is de mens dan ook door de wet veroordeeld, gekruisigd en gedood.

Want het “goede” wat de mens eventueel wel zou “willen doen”, krijgt hij absoluut niet voor elkaar.

Romeinen 7:21:

Want als hij het goede wil doen, ligt het kwade hem dichterbij, en dat kwade doet hij dan ook.

Uit de context van deze brief moet het dan ook voor ons duidelijk zijn, dat het “goed doen”, waarin wij niet zouden vertragen, is: te wandelen door de Geest!

te staan en te wandelen in de genade

te staan en te wandelen in de vrijheid

te staan in, en te wandelen uit geloof alleen

Want niet onze “goede werken” leiden tot “eeuwig leven”.

Het “eeuwige leven” van Christus, in ons, bewerkt “goede werken”.

Mattheüs 5:16:

Als vrucht, als “goede werken” geopenbaard worden, dan is dit het werk van de Geest.

Onze hemelse Vader zal alleen door die “goede werken”, die het resultaat en vrucht zijn van de Geest van Christus in ons (*Galaten 5:22*), verheerlijkt worden.

Galaten 5:19-21:

Deze “goede werken” zijn van een heel andere aard dan onze eigen natuurlijke werken.

Via de werken van ons vlees wordt onze hemelse Vader juist gelasterd.

1 Petrus 2:11-16:

Geliefden, ik vermaan *u* als inwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerlijkheden, welke krijg voeren tegen de ziel;

En houdt uw wandel eerlijk onder de heidenen; opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken, als van kwaaddoeners, zij uit de “**goede werken**”, die zij in *u* zien (maar die de werken zijn van de Geest van Christus in u), God verheerlijken mogen in den dag der bezoeking.

Zijt dan alle menselijke ordening onderdanig, om des HEEREN wil; hetzij den koning, als de opperste macht hebbende;

Hetzij den stadhouder, als die van hem gezonden worden, tot straf wel der kwaaddoeners, maar *tot* prijs dergenen, die goed doen.

Want alzo is het de wil van God, dat gij, weldoende, den mond stopt aan de onwetendheid der dwaze mensen;

Als vrijen, en niet de **vrijheid** hebbende als een deksel der boosheid, maar als dienstknechten van God.

Galaten 5:13:

Het zijn die werken, waarmee wij elkander dienen door de liefde.

We zijn immers tot vrijheid geroepen?

Die vrijheid waartoe wij geroepen zijn, zouden wij gebruiken om elkander te dienen door de Liefde.

Alles wat met die Liefde, als vrucht van de Geest, te maken heeft, valt onder het begrip “**goed doende**”.

Die “**goede werken**” worden bewerkt door de Geest en door het leven, door de gezindheid van Christus, in ons.

“Goed doende” en daarin niet vertragen, betekent vervolgens ook dat wij ons geen ander Evangelie meer laten aanpraten, dan het Evangelie der genade Gods.

Omdat er naast het Evangelie der genade Gods, **géén ànder Evange-
lie (dat is Blijde Boodschap) bestáát!**

Namelijk deze boodschap: wij rekenen zo, dat onze oude mens mèt de HEERE Jezus gekruisigd is en dat de opgestane HEERE Jezus Christus nu òns leven ís.

Dat wij gerechtvaardigd zijn voor God en dat wij vrede hebben met God door onze HEERE Jezus Christus.

Dat wij staan en wandelen en roemen in de genàde!

Dat wij, op weg zijn naar volwassenheid en dat wij de “slaaf”, onze “oude mens”, uitdrijven, omdat wij staan in de vrijheid van het Nieuwe Verbond.

Dat wij dan ook wandelen door de Geest, waardoor wij de begeerlijkheden van het vlees niet meer tot volheid zullen brengen.

Dat wij wandelen door de Geest, opdat vrucht van de Geest, in onze levens gevonden zou worden.

Dat wij in de praktijk van alledag, onze oude mens en die van elkander, “uitdrijven”, danwel “afleggen”, danwel “negéren”.

De oude mens van onszelf en die van elkander voor gestorven en begraven rekenen.

En, voorzover wij met de oude mens van elkander te maken hebben, wij elkander dragen, verdragen en **heel vèr** dragen.

Daar waar wij zien dat iemand van ons struikelt, zouden wij diegene **terecht brèngen** met de Geest der zachtmoedigheid.

We vergeven elkander, zoals Christus **ons vergeven heeft en vergeeft.**

En dit ongevraagd en zonder enige voorwaarde.

Erbij denkend, dat ook wij struikelen in vele dingen en dan ook genade en vergeving nodig hebben.

Als je denkt te staan, kijk dan maar uit dat je zelf niet onderuit gaat.

Er past ons daarom geen enkele verheffing, geen kritiek, verwijt of afwijzing.

We zouden eerder kritiek hebben op onszelf, als wij struikelen over de werkingen van het vlees en de “oude mens” van de ander.

Dus kijk maar uit, want anders zal jou ook zoiets overkomen.

Wij zouden eerder zien (maar met een zekere mate van terughoudendheid), of we degene die gestruikeld is, ergens tot hulp kunnen zijn.

Of wij eventueel zijn last kunnen verlichten, door (voorzover het in ons vermogen ligt), zijn last op ons te nemen.

En in onze gedachten en met een zachtmoedige geest, hebben wij de zodanige allang terug gebracht in zijn vorige staat en positie.

Namelijk in die der genade en in die der vrijheid, volmaakt zijnde in Christus Jezus onze HEERE.

We zouden dus niet traag zijn in het verlenen van genade.

Want wij leven zelf ook uit de overvloedige rijkdom van Gods genade.

Laat dus niemand verachten van de genade.

We zouden niet traag zijn in het ongevraagd vergeven.

We zouden niet traag zijn in het benaastigen om de Geestelijke éénheid te bewaren, door het Nieuwe Verbond des vredes.

We zouden niet traag zijn om de vrede te bewaren.

We zouden niet traag zijn om elkander hartelijk lief te hebben met broederlijke liefde.

We zouden wel traag zijn om te spreken en uitermate traag tot toorn!

(Jacobus 1:19)

:9 Vertragen:

2 Korinthe 3:6:

God heeft ons bekwaam gemaakt, in de dienst en positie waarin wij terecht zijn gekomen onder het Nieuwe Verbond der genade.

2 Korinthe 4:1:

Daarom dewijl wij deze bediening hebben, naar de barmhartigheid, die ons geschied is, zo vertragen wij niet;

Maar wij hebben verworpen de bedekselen der schande, niet wandelende in arglistigheid, noch het Woord Gods vervalsende, maar door openbaring der waarheid onszelven aangenaam makende bij alle gewetens der mensen, in de tegenwoordigheid Gods.

2 Korinthe 4:16:

Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag.

Want onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid

Dewijl wij niet aanmerken de dingen, die men ziet, maar de dingen,

die men niet ziet; want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig.

Dus daarom vertragen wij niet.

Onze dienst onder het Nieuwe Verbond leidt tot een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid.

Want we zullen daar in de toekomst loon, heerlijkheid of kroon voor ontvangen, van onze Vader der heerlijkheid.

Wij vertragen niet in onze dienst aan Hem, onder het Nieuwe Verbond. Laat ons dus niet vertragen in "goed te doen".

2 Thessalonicenzen 3:13-16

En gij, broeders, vertraagt niet in "goed te doen".

Maar indien iemand ons woord, door deze brief *geschreven*, niet gehoorzaam is, tekent dien; en vermengt u niet met hem, opdat hij beschaamd worde;

En houdt *hem* niet als een vijand, maar vermaant *hem* als een broeder. De HEERE nu des vredes Zelf, geve u vrede te allen tijd, in allerlei wijze. De HEERE zij met u allen.

:9 Verslappen; Bezwijken:

Mattheüs 15:32:

En Jezus, Zijn discipelen tot Zich geroepen hebbende, zeide: Ik word innerlijk met ontferming bewogen over de schare, omdat zij nu drie dagen bij Mij gebleven zijn, en hebben niet wat zij eten zouden; en Ik wil hen niet nuchteren van Mij laten, opdat zij op den weg niet bezwijken.

Hebreeën 12:3 e.v.:

Want aanmerkt Dezen, Die zodanig een tegenspreken van de zondaren tegen Zich heeft verdragen, opdat gij niet verflauwt en bezwijkt in uw zielen.

Gij hebt nog tot den bloede toe niet tegengestaan, strijdende tegen de zonde;

En gij hebt vergeten de vermaning, die tot u als tot zonen spreekt: Mijn zoon, acht niet klein de kastijding des HEEREN, en bezwijkt niet, als gij van Hem bestraft wordt;

Want dien de HEERE liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt een iegelijk zoon, die Hij aanneemt.

Indien gij de kastijding verdraagt, zo gedraagt Zich God jegens u als zonen; want wat zoon is er, dien de vader niet kastijdt?

- :9** Laat ons, “goed doende” niet vertragen, want te Zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslappen.

Laat ons niet vertragen, verslappen, bezwijken of afwijken...
Want te Zijner tijd...

Op Zijn tijd... zullen wij maaien, danwel oogsten hetgeen wij gearbeid hebben.

Op Zijn tijd... zal blijken in welke mate ons leven dienstbaar geweest is aan de HEERE.

Als wij niet vertragen of verslappen, dan zullen wij, op Zijn tijd, uit de Geest het eeuwige leven, loon, kroon, een eeuwig gewicht der heerlijkheid maaien. (2 Korinthe 4:1)

Romeinen 14:10; 2 Korinthe 5:10:

Want wij allen (dat is het Lichaam van Christus), moeten namelijk geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus.

Ieder zal dan rekenschap moeten geven tegenover de HEERE.

Er zal dan geopenbaard worden wat de HEERE, door onze lichamen, heeft mogen doen.

Wat de Kracht van Zijn liefde en genade bewerkstelligd heeft in onze levens.

Want daar gaat het om en daar zouden wij ons dan ook naar uitstrekken. Dus **niet wij**, maar **onze werken** zullen daar beoordeeld worden.

Al die werken, die zoal door het lichaam zijn geschied, zoals hout, hooi, stoppelen, of goud, zilver en kostelijke stenen.

De beste manier om scheiding te brengen tussen dat wat eeuwig of vergankelijk is, is door al die werken tezamen in het vuur te werpen. (1 Korinthe 3)

Dit doen wij uiteraard niet zelf.

Niet wij zijn de beoordelaars van alle werken, maar de HEERE zal dit doen.

In verband met het al of niet wegdragen van loon, staat er deze waarschuwing in Hebreeën 12:29: “**Want onze God is een verterend vuur**”.

En, ook al zal het ons hier of daar wat tegen zitten, ook al zal het moeizamer gaan dan wij gehoopt hadden, ook al hebben wij het mis-

plaatste gevoel dat de HEERE ons vergeten is: **wij zouden niet vertragen, wij zouden niet verslappen, want Hij is met ons**, al de dagen van ons leven en **op Zijn tijd** zullen wij maaien.

:10 Zo dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs.

:10 Aangezien **Zijn tijd** nog niet aangebroken is, hebben wij (nog in het vlees zijnde) de mogelijkheid om schatten te verzamelen voor de eeuwigheid.

Gedurende onze tijd hier op aarde, krijgen wij van de HEERE nog gelegenheid, om Hem te dienen.

Wij zouden onszelf dan ook overgeven aan Zijn “goede werken” in ons en aan ons en wandelen in die “goede werken”, die Hij voorbereid heeft.

Als “schepsel in Adam” waren wij niet tot enig “goed werk” in staat. Als “nieuwe schepselen in Christus Jezus” zijn wij wel in staat tot “goede werken”.

Goede werken die God voorbereid heeft, opdat wij in die “werken” wandelen.

Dat die goede werken, die God voorbereid heeft, dan ook in onze wandel tot uitdrukking zouden komen.

Efeze 2:10:

Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

2 Korinthe 3:18:

Wij hebben nu nog tijd gekregen, om veranderd te kunnen worden van heerlijkheid tot heerlijkheid.

Romeinen 8:29:

Wij hebben nu nog tijd gekregen, om het Beeld van Gods Geliefde Zoon gelijkvormig te worden.

:10 Zo dan, terwijl wij nog tijd hebben, laat ons dan “**goed doende**”.

Zo dan = de conclusie van het voorafgaande, namelijk:

terwijl wij nog tijd hebben...

terwijl wij nog in het vlees zijn...

terwijl wij nog leven in de tijd Zijner verberging (:9)...

Zouden wij die "goede werken" doen die de HEERE voorbereid heeft en daarin wandelen!

Namelijk: de HEERE dienen onder het Nieuwe Verbond der genade!!

Dus niet onder het Oude Verbond der wet!!

De HEERE dienen in vrijheid en vrijwillig!!

Niet in slavernij (= wereld, wet, zonde, vlees, oude mens, en dood).

Laat ons "goed doende", dáárin niet vertragen!

We hebben hiervoor nogal uitvoerig stilgestaan bij de eerste verzen van Galaten 6:

:1 Broeders, indien ook een mens vervallen ware door enige misdaad, gij, die geestelijk zijt, brengt den zodanige te recht met den geest der zachtmoedigheid; ziende op uzelf, opdat ook gij niet verzocht wordt.

:2 Draagt elkanders lasten, en vervult alzo de wet van Christus.

:3 Want zo iemand meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelf in *zijn* gemoed.

:4 Maar een iegelijk beproeve zijn eigen werk; en alsdan zal hij aan zichzelf alleen roem hebben, en niet aan een ander.

:5 Want een iegelijk zal zijn eigen pak dragen.

:6 En die onderwezen wordt in het Woord, dele mede van alle goederen dengene, die *hem* onderwijst.

:7 Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien.

:8 Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die in den Geest zaait, zal uit den Geest het eeuwige Leven maaien.

Nadat de apostel het leerstellige gedeelte uiteen gezet heeft, komt hij nu met een praktisch voorbeeld waaruit zal moeten blijken of wij het leerstellige gedeelte wel **begrepen hebben en of wij naar deze regel wensen te wandelen**.

We zijn niet (meer) onder de wet, maar onder de genade.

Dus hebben we het niet meer over : mag het wel, of mag het niet?

: Is het goed, of is het niet goed?

Een ieder die met een andere boodschap komt, dan die der genade, die is vervloekt

We zijn met Christus voor de wereld, voor het Oude Verbond der wet, voor de zonde, voor het vlees en naar de oude mens gestorven.

Als we willen opwassen tot zoon, zouden we onze "oude mens" uitdrijven, leren negeren.

We reken dan onze "oude mens" en de "oude mens" van elkander voor dood.

We zijn in de vrijheid geplaatst en laten ons niet meer door het juk der wet gevangen nemen.

Natuurlijk, die vrijheid brengt verantwoordelijkheden met zich mee.

We gebruiken die vrijheid dan ook niet als een excuus om naar het vlees te leven.

Die vrijheid gebruiken wij om vrijwillig de HEERE en daarmee elkander tot dienst, tot hulp en tot vertroosting te zijn, door de in ons werkende Liefde Gods.

Let daarbij wel op:

Wij leven nog steeds in het vlees hoor, met alle onhebbelijkheden en struikelingen die daardoor plaatsvinden.

Maar ons verlangen is, om niet meer naar de begeerlijkheden van het vlees te leven.

Ons verlangen is om te wandelen naar de Geest, opdat niet meer vrucht van het vlees, maar vrucht van de Geest in onze levens openbaar wordt.

Dus wat zouden wij ook alweer doen, als wij iemand betrappen op een misdaad?

Hem veroordelen?

Juist niet!!

Want dat doet een leven onder de wet en daar zijn wij nu juist van verlost.

Wat doen we dan wel?

Wij zouden zo iemand met zachtmoedigheid (= vrucht van de Geest) terecht brengen.

Dit terecht brengen = in orde maken; repareren;

= herstellen; bereiden tot; samenvoegen

= niet laten verachten van de genade

= ongevraagd de misstappen van de ander vergeven

We brengen zo iemand terecht, met de Geest der zachtmoedigheid; met een zachte geest; met een zacht gemoed; met een zacht hart. Met de Geest der zachtmoedigheid, namelijk met de gezindheid van Christus.

Als je iemand niet kúnt terecht brengen met de Geest der zachtmoedigheid (omdat je misschien zelf nog teveel rekent met “goed en kwaad”), doe dan maar alsof je niets gezien hebt.

Dan hoef je ook niets over te zeggen en dan hoef je het ook niet met anderen te bespreken.

Houd in ieder geval de bijgevoegde waarschuwing voor ogen, als je niet voorbij kunt zien aan de misstap van een ander.

Galaten 6:1:

Brengt den zodanige te recht met den Geest der zachtmoedigheid; **ziende op uzelf, opdat ook gij niet verzocht wordt.**

Want de gedachte bij dit vers is:

Iemand kan een fout maken, maar jij kunt zelf ook een misstap maken. Daarom hebben wij “mee lijden” met degene die een misstap begaan heeft.

Diegene heeft deze misstap blijkbaar niet kunnen voorkomen.

En wij, tot op heden, kennelijk wel.

1 Korinthe 10:12:

Zo dan, die meent te staan, zie toe dat hij niet valle.

De waarschuwing is dan ook:

Als wij denken dat wij ons zo nodig moeten bemoeien met de “misstap” van de ander, en wij de zodanige niet terecht brengen met een zachtmoedige Geest, dan kon het wel eens zo zijn, dat wij juist daarom ook verzocht zullen worden.

Opdat zou blijken dat wij net zo zwak zijn als een ander en daarom ook genade nodig hebben.

De kans is dan groot dat, als wij een ander zijn misstap verwijten, wij zelf in misstappen zullen vallen.

Zo komt onze hoogmoed dan voor de val.

Levend onder de wet verwijten wij wel iemand het één en ander.

Maar, aangezien wij niet meer leven onder de wet, maar onder de genade, hebben we helemaal het recht niet meer om elkander enig verwijt te maken.

Als wij vinden, dat iemand van het “rechte pad” afgeweken is, breng die iemand dan terecht met de **Geest der zachtmoedigheid**.

Niet met een wijzend vingertje, want drie beschuldigende vingers wijzen dan terug en zijn naar onszelf gericht.

Romeinen 8:33:

En wie zal er eigenlijk nog beschuldigingen inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? Want God is het Die ons rechtvaardig spreekt.

Dus brengen wij hem terug in zijn positie in Christus, en herstellen daarmee de breuk.

Wij bieden namelijk genade en vergeving aan, zonder dat erom gevraagd wordt.

Als iemand een misstap doet, **en wij zo “Geestelijk” zijn**, wijst zo iemand dan met een zachtmoedig hart op de overvloedige rijkdom van Gods genade.

Dus niet door hem te zeggen wat hij verkeerd heeft gedaan, want dat weet de diegene gewoonlijk zelf ook wel.

Romeinen 15:7:

Neemt elkander aan, gelijk ook Christus ons aangenomen heeft, tot de heerlijkheid Gods.

Eén van de grootste fouten die wij als gelovigen maken, is dat wij te weinig doordrongen zijn van het feit, dat wij **niet meer** leven onder de wet, **maar onder de genade**.

Dat wij dus ook alleen nog de principes van genade en vergeving kunnen hanteren.

Als wij dit principe zien veranderen bij onze broeders of zusters, omdat zij naar anderen wijzen en anderen beschuldigen, zouden wij hen erop attent maken, dat het niet gaat om wet, maar om vrijheid, om genade en om vergeving.

Dat is: **terecht brèngen**; dat is: elkander **repareren**.

De positie waarin men stond, weer **herstellen**.

Want gij die zo “Geestelijk” zijt.....

Het kan best zijn dat wij onszelf niet “Geestelijk” vinden.

Dat wij vinden, helemaal niet in staat te zijn om op zachtmoedige wijze iemand terecht te brengen.

Nu, dan doen wij dit niet.

Dan onthouden wij ons van elk commentaar en rekenen wij, alsof wij geen enkele misstap gezien hebben.

Dat is in ieder geval een goede oefening, om dingen die er niet meer toe doen en waar de HEERE al lang (2000 jaar) geleden mee heeft afgerekend, om die voor “dood” te houden.

En zoals eerder gezegd: voordat je denkt, iemand “terecht te moeten wijzen”, ga dan eerst maar eens voor de spiegel staan!

Romeinen 2:1:

Daarom zijt gij niet te verontschuldigen, o mens, wie gij zijt, die *anderen* oordeelt; want waarin gij een ander oordeelt, veroordeelt gij uzelf; want gij, die *anderen* oordeelt, doet dezelfde dingen.

Maar goed:

Het gaat ook niet om het “**terecht wijzen**”, maar om het “**terecht brengen**”!

Iemand “**terecht wijzen**”, is **tot verheerlijking van jezelf**

Maar iemand “**terecht brengen**” **kost je jezelf**.

Namelijk voorbijzien aan hetgeen misgegaan is in het leven van de ander.

Ook al ben je daar zelf het slachtoffer van geworden.

Alles terug brengen onder de rijkdom van Gods genade en onder de volkomen vergeving die in Christus Jezus is.

In genade en dus vanuit de Geest der zachtmoedigheid, zouden wij proberen iemand terecht te brengen.

Niet omdat dit móet.

Want nogmaals, je kunt ook doen alsof je niets gezien hebt van iemands misstap.

Of misschien kunnen wij iemand niet “terecht brengen”, omdat wijzelf daar, in Geestelijke zin, nog te zwak voor zijn.

Maar als wij menen dat wij “Geestelijk” zijn of als wij menen dat wij door de “Geest” wandelen, dan is het de moeite waard om het te proberen.

Probeer het Woord der genade en der vrijheid eens in de praktijk te brengen.

Maar let wel:

Niet om onszelf daarmee **boven** die ander te stellen, maar integren-

deel, om die ander tot ons te trekken en die ander tot hulp te zijn.
Zoals het een ware priester onder het Nieuwe Verbond der genade betaamt, namelijk degene die in zijn onmacht iets stuk gemaakt heeft, repareren = **vergeven!**

Neem als vrije dienstknecht, namelijk als priester van het Nieuwe Verbond der genade, je verantwoordelijkheid op je.

Dat is: hulp, genade, barmhartigheid, vertroosting en vergeving bieden aan degene die op dat moment “zwak” is.

Hulp bieden is nog altijd een zaak van dienstwerk en van nederigheid. Dat is waar het in dit schriftgedeelte (en in vele andere schriftgedeelten) om gaat.

Wat ons als wedergeborenen wordt voorghouden, is:

Romeinen 15:1:

Als wij zo “sterk zijn” in het geloof, dan zijn wij schuldig, de “zwakheden der onsterken” te dragen (en te verdragen) en niet om onszelf daarmee te behagen.

We zijn niet aan elkander gegeven, om met de wet in de hand, over elkander te heersen, maar wij hebben de functie ontvangen van priesters, onder het Verbond der genade.

Om anderen tot voorbeeld te zijn in het praktiseren van genade.

Dit naar het voorbeeld van onze HEERE Jezus Christus, Die Hogepriester is van het Nieuwe Verbond der genade, naar de Ordening van Melchizedek.

We zouden elkander dienen door de liefde.

We zouden elkanders lasten, elkanders zonden, dragen, verdragen, namelijk vergeven.

:10 Laat ons dan, “goed doende” ...

Dit “goed doende” mag dan betrekking hebben op anderen in het algemeen, maar in de eerste plaats, heeft dit “goed doende” betrekking op de huisgenoten des geloofs, namelijk op onze broeders en zusters in Christus.

“Allen” staat dan ook tegenover “huisgenoten des geloofs”.

Meest = speciaal; boven alles; in de eerste plaats

Huisgenoten = allen die behoren tot één en hetzelfde huis, namelijk de Gemeente

Titus 2:11:

Want de zaligmakende genade Gods is verschenen **aan alle mensen**. En **onderwijst ons**, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en Godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld.

Markus 4:11:

En Hij zeide tot hen: Het is **u** gegeven te verstaan de verborgenheid van het Koninkrijk Gods; maar **dengenen, die buiten zijn**, geschieden al deze dingen door gelijkenissen.

Hoewel aan één kant het verschil tussen gelovigen en ongelovigen zeer groot is, is er aan de andere kant toch geen enkel verschil.

De overvloedige rijkdom van Gods genade geldt in de periode van de Verborgenheid van Christus niet alleen voor de Gemeente, maar voor de gehele mensheid.

Wij mogen dan leven uit de rijkdom van Gods genade, maar zij ook. Niet dat hun zonde van ongeloof vergeven is, maar tot op heden rekent de HEERE, hun de zonde niet toe.

Dat de HEERE de zonden van ons, als gelovigen in Christus, nooit meer toerekent mag duidelijk zijn, want wij zijn met de HEERE Jezus gestorven en we in nieuwheid des Levens, met Christus opgestaan uit de dood.

We zijn in Hem een nieuwe schepping.

2 Korinthe 5:

Maar de HEERE Jezus Christus is niet alleen voor òns **gestorven**, maar voor **àllen**.

De consequentie hiervan is dat Hij ook de wereld de zonden nog steeds niet toerekent.

Ook bestraft de HEERE de wereld en de zondige mensheid nog steeds niet.

Romeinen 1:18 e.v.:

Niet omdat de HEERE hun zonden goedkeurt.

Maar omdat de HEERE de wereld heeft losgelaten, daar zij Hem eerst heeft losgelaten.

Dit wordt in de Bijbel genoemd: "de passieve toorn van God".

Titus 2:11 en 12:

Want de zaligmakende genade Gods is verschenen **aan alle mensen**. En onderwijst **òns**, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige (boze) wereld.

Van die zaligmakende genade Gods wil de mensheid niets weten.

Aan ons, gelovigen, wordt die zaligmakende genade onderwezen en gepraktiseerd.

Deze zaligmakende genade, die aan alle mensen is verschenen (= gepredikt), geldt niet alleen over gelovigen, maar ook over de ongelovige mensheid.

Het enige en meest afdoende antwoord op de vraag:

“Als er dan een God bestaat, waarom doet Hij dan niets aan alle ellende in de wereld”, is dan ook: “Omdat de HEERE, vanaf Zijn opstanding tot op heden, Zich met de wereld en met de mensheid niet bemoeit”.

Dit houdt in, dat de mensheid kan zondigen zoveel zij wil, zonder dat de HEERE op enigerlei wijze ingrijpt en zonder dat daar een oordeel over komt van Godswege.

2 Petrus 3:9:

De HEERE vertraagt de belofte niet (gelijk enigen *dat* traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.

Petrus zegt dan ook:

Het is waar, dat God nog steeds lankmoedig is en wij zouden Zijn lankmoedigheid voor grote zaligheid achten.

Het te verwachten oordeel komt in onze dagen nog niet, maar komt pas in de toekomst, nadat wij eerst, lichamelijk, van de aarde verdwenen zijn.

God is lankmoedig over ons, niet willende dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen behouden worden.

Dit worden ze uiteraard niet, vanwege hun ongeloof.

Maar allen krijgen wel de gelegenheid van God, om behouden te worden.

Pas na de opname van de Gemeente zal de HEERE komen om te oordelen.

Romeinen 1:

Maar wij leven nu in de tijd, waarin God de wereld en de mensheid heeft losgelaten.

Dit door God "losgelaten" worden, wordt in de Bijbel "passieve toorn" genoemd.

Zijn toorn zal straks actief geopenbaard worden over degenen die ongelovig gebleven zijn.

In de tussentijd verzamelt de mensheid zich Gods toorn, vanwege hun hard en onbekeerlijk hart.

Gods oordeel komt wel, maar dan in de dagen van Zijn wederkomst op aarde.

Niet in onze dagen.

Vandaar dat er gezegd kan worden dat God nog lankmoedig is.

Niet alleen voor ons, maar ook voor de ongelovige mensheid.

Hij is niet alleen genadig over ons, maar ook nog over de hele ongelovige mensheid!

1 Timotheüs 4:10; Efeze 5:23:

Hij is de Behouder aller mensen, **maar het meest der gelovigen.**

God is wel lankmoedig voor de wereld, maar dit interesseert de wereld helemaal niet.

Vervolgens neemt diezelfde wereld het God wel kwalijk, als Hij niet ingrijpt in de gang van zaken in deze wereld.

Men vergist zich daarin schromelijk.

Als de HEERE zal ingrijpen, dan zal Hij spreken in Zijn toorn en in Zijn grimmigheid.

Dan zal geen mens ontkomen aan Zijn oordeel.

Als de HEERE ingrijpt, wordt het voor de mens niet beter, maar nog slechter.

Dan komt Hij om Zijn oordeel te brengen over de zondaar.

Nu is God nog lankmoedig.

Hij geeft de mens de tijd, want tot aan Zijn wederkomst zal Hij niet ingrijpen.

Wij hebben daar niet op gewacht, want wij hebben reeds met beide handen naar die zaligmakende genade Gods gegrepen.

We zijn reeds tot aanvaarding gekomen van deze zaligmakende genade Gods, die in Zijn opstanding verschenen is (= bekend gemaakt) **aan alle mensen.**

Alle mensen zouden deze genade dan ook aan moeten pakken, want het is knap beledigend, als je iets je aangereikt wordt, je weigert om dit aan te pakken.

Bedenk dan ook maar **dat onze God een verterend vuur is.**

(Hebreeën 12:29)

Als je weigert Zijn genade aan te pakken, is dit feitelijk de grootste zonde. Dit is eigenlijk de enige zonde, waardoor men werkelijk verloren zal gaan. Namelijk die van **ongeloof en afwijzing van het Woord van God.**

Dit is zondigen (= tegenspreken, ongelovig zijn) tegen de Heilige Geest. *(Mattheüs12:23)*

Efeze 4:30 = bedroeft de Heilige Geest niet

1 Thessalonicenzen 5:1 = blust de Heilige Geest niet uit

Geloven is toch niets anders dan aanvaarden wat God in Zijn genade zegt en geeft.

Die zaligmakende genade Gods is dan ook verschenen **aan àlle mensen!**

Als u hier een bewijs van wil hebben:

Hoewel de mens, de mensheid, God lastert en grote kritiek heeft op God, grijpt God tot op de dag van vandaag niet in.

Omdat wij nog steeds leven in de dag Zijner genade!

Die genade wordt gegeven en wordt gedemonstreerd aan alle mensen. Maar de mens wil de overvloedige rijkdom van Zijn genade niet aannemen.

Zoals de HEERE staat tegenover de mensheid in het algemeen, zo zouden wij ook staan tegenover die mensheid.

We zouden doen zoals de HEERE doet!

Namelijk: "goed doen" aan alle mensen, maar het meest uiteraard aan de huisgenoten des geloofs.

Aan diegenen, die Gods genade aanvaard hebben, door te geloven in de HEERE Jezus Christus, in Wie God, Zijn genade heeft bewezen en gedemonstreerd.

Dit was ook de houding van de HEERE Jezus Zelf, tijdens Zijn aardse omwandeling.

Hij deed goed aan alle mensen, maar het meest aan gelovigen.

Voorzover Hij niet "goed deed", was dit niet omdat men een onwetende en dwalende zondaar was, maar omdat men een ongelovig, tegensprekend, wettisch mens was.

Tot onwetende zondaren zei Hij: "Uw zonden zijn u vergeven"

Lukas 5:20-25:

U weet, dat daarna de vraag gesteld werd door een wettisch mens, of de HEERE wel het recht had om zonden te vergeven.

Nu, om zonden te vergeven, daarvoor hoeft u geen bijzonder recht te hebben.

Wij kunnen allemaal zonden van anderen vergeven en we zouden dat ook doen.

Om zonden te veroordelen, daar moet u recht toe hebben.

Het punt is, dat de HEERE juist het recht had om zonden te veróórdelen, maar in plaats daarvan vergééft Hij zonden.

Omdat wij van nature zelf zondaren zijn, hebben wij dus het recht niet om zonden te veróórdelen.

Waarom hebben we er dan zoveel moeite mee, om zonden van anderen te vergeven?

De HEERE had het recht om te veroordelen, maar Hij zei:

Uw zonden zijn u vergeven...

Uw geloof heeft u behouden...

Meer niet!

Nu kunt u nog zeggen:

Maar Hij zei toch ook: "Ga heen, en zondigt niet meer" ...?

Dan moet u toch ook weten en begrijpen, dat dit onmogelijk kan betekenen, dat de HEERE zei dat zij vanaf dat ogenblik geen zondige daden meer mochten doen.

Dit had de HEERE wel kunnen zeggen, maar Hij weet ook, dat dat weinig zin zou hebben, want als een zondaar maar wat doet, dan zondigt hij al.

De betekenis van deze uitdrukking is dan ook:

Ga heen in vrede en dien vanaf nu de HEERE uw God.

Ga heen en wees vanaf nu niet meer ongelovig, namelijk ontrouw, aan Mijn Woord.

Vrouw (= volk Israël) wees nu trouw aan Mij, je Man, Jehovah.

Dezelfde situatie, maar dan in verband met een man: *Johannes 5:14; Deuteronomium 2:14; Hebreëen 3:17-19.*

Maar hoe dan ook: zonden werden, in het algemeen, door de HEERE vergeven.

En wij zouden dit ook doen.

- :10** Zo dan, laat ons goed doen aan allen, maar het meest aan de huisgenoten des geloofs.

Dat is wat de HEERE Jezus deed, want Hij predikte **aan alle mensen** het Evangelie en in het bijzonder aan degenen die tot Zijn huis en tot Zijn volk wilden behoren.

Wij maken deel uit van Zijn huis, Zijn volk, Zijn Koninkrijk, Zijn hemelse positie, Zijn Geestelijke zegeningen.

Wij zijn door één Geest tot één Lichaam gedrenkt.

Hij vergeeft ons dagelijks

Ook wij zouden de zonden en de zondaren niet oordelen en veroordelen.

Als wij niet oordelen en veroordelen, vergeven wij dus en rekenen wij de “oude mens” niet.

Wat we wel doen is:

Efeze 4:3-6:

We zouden ons benaarstigen om de Geestelijke éénheid te bewaren, door den band des vredes. (Op basis van het Verbond des Vredes.)

Want één lichaam is het en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping;

Eén HEERE, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen.

- :11** Ziet, hoe groten brief ik u geschreven heb met mijn hand.

- :11** In deze woorden lezen we eigenlijk, hoe deze Galaten Paulus op het hart lagen.

Een brief, en nog wel met zijn eigen hand geschreven.

Waarschijnlijk een grote krachtsinspanning.

Galaten 4:15:

Hij zegt hier eigenlijk dat hij heel slechtziende is en later blijkt Paulus dan ook zijn brieven te dicteren.

Hij zegt hiermee eigenlijk:

Ik heb grote moeite gedaan, om eigenhandig deze brief te schrijven.

Dus nemen jullie nu alsjeblieft de moeite om deze brief te lezen en de inhoud van deze brief je ter harte te nemen, deze gedachten je eigen te maken, want:

- :12** Al degenen, die een schoon gelaat willen tonen naar het vlees, die noodzaken u besneden te worden, alleenlijk opdat zij vanwege het kruis van Christus niet zouden vervolgd worden.
- :12** Degenen die u onder de wet willen brengen, hebben hiervoor maar één reden en geen bijbelse uiteraard.
De meeste Christenen die onder de wet leven, willen de bijbelse argumenten, waaruit blijkt dat zij niet meer onder de wet behoren te leven, helemaal niet horen.
Zij noodzaken u om besneden te worden, namelijk zij willen u onder de wet plaatsen.
Om maar één reden, namelijk opdat zij vanwege het kruis van Christus niet vervolgd zouden worden.
Men wil gelovigen in Christus de wet opleggen, om zo de ergernis van het kruis teniet te doen.

Het probleem is namelijk als je predikt:

dat wij met Christus voor de wereld, voor de wet, voor de zonde en voor het vlees gestorven zijn...

dat wij als gelovigen in de vrijheid gesteld zijn van het Nieuwe Verbond...

dat alles ons is geoorloofd (natuurlijk is niet alles nuttig en tot opbouw van het lichaam)...

dat wij nog wel in de wereld zijn, maar dat wij niet meer van deze wereld zijn, omdat wij een andere Wereld toebehoren...

dat wij zijn met Christus opgestaan en zijn in Hem eerstelingen geworden zijn van de Nieuwe Schepping...

dat wij reeds met Christus gezet zijn in de hemel en dus de hemelse dingen en niet meer de aardse dingen zoeken en bedenken...

Als je dit alles predikt:

Dan krijg je problemen met de samenleving en met religieuze mensen in het bijzonder.

Je onttrekt je dan aan de gedachten en aan problemen van de samenleving en je onderwerpt je kennelijk niet meer aan overheden en aan de normen en waarden en regels, die in de samenleving geldend zijn.

Dit is uiteraard een zwaar misverstand.

Wij leven wel degelijk onder waardevolle normen, namelijk die uit het Woord Gods.

Wij vergeven de misdaden der mensen.
Wij erkennen de overheid en wij geven de keizer, wat des keizers is.
Als vrije dienstknechten van God, wandelen wij door de Geest.
Wij gebruiken onze vrijheid niet als excuus om vleselijk te kunnen wandelen, maar opdat vrucht van de Geest in onze levens zou geopenbaard worden.
Dit zou eigenlijk de mond van alle laster en kwaadsprekerij stoppen.
In ieder geval geef je dan geen aanleiding om lasterpraat te verkopen.

Daar worden wij ook toe opgeroepen.

1 Petrus 2:12-16:

Geliefden, ik vermaan *u* als inwoners en vreemdelingen, dat gij *u* onthoudt van de vleselijke begeerlijkheden, welke krijg voeren tegen de ziel; En houdt uw wandel eerlijk onder de heidenen; opdat in hetgeen zij kwalijk van *u* spreken, als van kwaaddoeners, zij uit de “**goede werken**”, die zij in *u* zien (maar die de “goede werken” zijn van de Geest van Christus in *u*), God verheerlijken mogen in den dag der bezoeking. Zijt dan alle menselijke ordening onderdanig, om des HEEREN wil; hetzij den koning, als de opperste macht hebbende; Hetzij den stadhouderen, als die van hem gezonden worden, tot straf wel der kwaaddoeners, maar *tot* prijs dergenen, die goed doen. Want alzo is het de wil van God, dat gij, weldoende, den mond stopt aan de onwetendheid der dwaze mensen; Als vrijen, en niet de **vrijheid** hebbende als een deksel der boosheid, maar als dienstknechten van God.

En dat is de regel, die wij als gelovigen in Christus hebben!

Dat is de regel, waarnaar wij wensen te wandelen!

Filippenzen 3:15-18:

Zovelen dan als wij volmaakt zijn, laat ons dit gevoelen; en indien gij iets anderszins gevoelt, ook dat zal *u* God openbaren.
Doch, daar wij toe gekomen zijn, laat ons *daarin* naar denzelfden regel wandelen, laat ons hetzelfde gevoelen.
Weest mede mijn navolgers, broeders, en merkt op degenen, die alzo wandelen, gelijk gij ons tot een voorbeeld hebt.
Want velen wandelen *anders*; van dewelken ik *u* dikmaals gezegd heb, en nu ook wenende zeg, dat zij vijanden des kruises van Christus zijn.

Jacobus 1:25:

En als je déze regel een wet wilt noemen, is het mij om het even.

Maar dan wel de volmaakte “Wet die der Vrijheid” is!

Namelijk de onderwijzing aangaande het Nieuwe Verbond der genade!

De prediking is dat wij niet meer leven onder de wet en dat wij naar de oude mens gestorven zijn!

Dus vrijgemaakt zijn, om nu in vrijheid de HEERE te dienen.

2 Korinthe 5:

Want dat is de consequentie van het feit dat Eén voor allen gestorven is, zodat waar Eén voor allen gestorven is, wij dan allen gestorven zijn.

Als wij gestorven en dus dood zijn, hebben wij geen rechten meer in, en ook geen enkele verplichting meer aan, deze “dode” wereld.

We zijn wel altijd bereid om verantwoording af te leggen van de hoop (dat is de zekere toekomstverwachting) die in ons is, als een ongelovige ons hierom vraagt.

Wij smeken als het ware de mensen namens de HEERE Jezus Christus: “dode mens, laat je toch met God verzoenen”.

Lukas 9:59-62:

En Hij zeide tot een anderen: Volg Mij. Doch hij zeide: HEERE, laat mij toe, dat ik heenga, en eerst mijn vader begrave.

Maar Jezus zeide tot hem: Laat de doden hun doden begraven; doch jij, ga heen en verkondig het Koninkrijk Gods.

En ook een ander zeide: HEERE, ik zal U volgen; maar laat mij eerst toe, dat ik afscheid neme van degenen, die in mijn huis zijn.

En Jezus zeide tot hem: Niemand, die zijn hand aan den ploeg slaat, en ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot het Koninkrijk Gods.

Dit nemen de wereld en de natuurlijke mens, en dit neemt in het bijzonder de godsdienstige, wettische christen, ons niet in dank af: namelijk dat wij de wereld en al haar problemen laten voor wat zij is.

Dat wij niet meedoen, wordt ons als gelovigen, zeer kwalijk genomen.

Als wij geloven en vertrouwen, en roemen in het kruis van Christus, dan roemen wij daarin, dat wij der wereld gestorven zijn.

Dat wij dood zijn, voor de rechten en naar de plichten van de “oude mens” en voor die van de samenleving.

Vanaf dat moment halen wij ons de vijandschap op de hals van de

mensheid, van de religieuze mens in het algemeen en van de wettische christen in het bijzonder.

De godsdienstige christen is hierin namelijk de meest fanatieke.

De godsdienstige christen mag immers zelf niets en wordt dus furieus als een ander wel in vrijheid leeft.

Ook de natuurlijke mens ageert zeer sterk tegen het Evangelie: de prediking van het kruis van Christus wordt beschouwd als een dwaaze boodschap.

Een boodschap, die zegt dat de oude schepping voor God geen enkele waarde heeft?

- :12** Dat is het, wat deze laatste verzen nog eens zeggen: de wereld is dood voor God!

2 Korinthe 5:

Eén stierf voor allen en dus is de mensheid en deze wereld dood!

Daarom rekent God (tot op heden) niet met deze wereld!

Wat men ook doet in deze wereld, de HEERE heeft daar geen deel aan.

Hij is er niet van gediend, wat deze wereld doet.

Hij wordt er ook niet mee gediend.

Het maakt Hem tot op heden ook helemaal niets uit.

De wereld moet maar zien!

Deuteronomium 32:20:

En Hij zeide: Ik zal Mijn aangezicht van hen verbergen; Ik zal zien, welk hunlieder einde zal wezen; want zij zijn een gans verkeerd geslacht, kinderen, in welke geen trouw is.

Romeinen 1:

De wereld is dan ook aan haar lot overgelaten.

Omdat de mensheid God heeft losgelaten, heeft de HEERE op Zijn beurt de mensheid losgelaten.

Als wij het kruis van Christus prediken, schoppen wij dus tegen de schenen van de mensheid in het algemeen, tegen de schenen van de godsdienstige mensheid en tegen de schenen van de godsdienstige christen in het bijzonder.

Waarom proberen juist zij ons onder de wet te brengen?

Daardoor ontvangen zij eer van de wereld.

Omdat zij ons weer in het “gareel” hebben gekregen en wij weer meedoen en weer zorg dragen voor de dingen die in en van de wereld zijn. Dan hoeven zij hun “oude mens” en deze “wereld” niet als dood te beschouwen en kunnen zij ijveren naar roem en naar macht in deze wereld, in plaats van dat zij lijden, smaadheid en vervolging verdragen om de naam van de HEERE Jezus Christus.

:12 Maar wat de wereld, de mensheid of de godsdienstige christen ook vindt, wij zijn der wereld en der wet gestorven.

Daardoor zijn wij onttrokken aan deze wereld, en zijn wij onttrokken aan het vlees, en zijn wij onttrokken aan de wet die op het vlees gelegd was.

Wij zijn niet meer vatbaar voor de eerste beginselen der wereld, namelijk voor godsdiensten, filosofieën, ijdele verleidingen en overleveringen en leringen der mensen, die in de wereld geldend zijn.

(Kolossenzen 2:8)

En ook zijn wij niet meer vatbaar voor wetten, die toch door het gebruik verslijten en die steeds opnieuw aangepast worden aan de nieuwe behoeften van de mens.

Want ons is iets totaal anders overgeleverd.

Niet van mensen, maar van God.

Namelijk het eeuwig blijvende Woord van God.

Dus geen filosofie van mensen, maar het Evangelie, de Blijde Boodschap van God, dat wij der zonden, der wet, der wereld, enz., gestorven zijn en dat wij, als nieuwe schepselen in Christus, leven voor God. Dat onderscheidt ons van de wereld en van al haar godsdienstige stromingen.

Niet de wet onderscheidt ons van de wereld, maar het Evangelie der Genade Gods onderscheidt ons van de wereld en van alle andere godsdienstige mensen.

De rijkdom van Gods genade onderscheidt ons van de wereld.

De gezindheid van Christus, danwel de vrucht van de Geest, onderscheidt ons van de wereld.

Het wandelen door de Geest, onderscheidt ons van hen die wandelen naar het vlees.

:12 Al degenen die een schoon gelaat willen tonen naar het vlees, die

noodzaken u besneden te worden, alleenlijk opdat zij vanwege het kruis van Christus niet zouden vervolgd worden

- :12** Als zij een schoon gelaat willen tonen naar de mensen, namelijk als zij zich voegen naar wetten, regels en normen (al of niet godsdienstig) die in de wereld geldend zijn, dan hebben zij met niemand problemen en worden zij ook niet vervolgd.

Als zij kans zien, om zogenaamde “wetteloze” en dus vrije mensen in Christus, weer onder de wet te brengen, dan hebben zij ook nog roem van mensen.

Zij verdienen geld en eer, door gelovigen, die vrij waren in Christus weer in een patroon te brengen dat goed is voor de samenleving.

En zo kan men een schoon gelaat tonen aan mensen.

Maar wij hebben geen enkele behoefte om een schoon gelaat te tonen aan mensen.

Wij verlangen God te behagen **en niet mensen**.

Ze proberen ons onder wetten te brengen, opdat ze niet vervolgd en gesmaad zullen worden, vanwege het kruis van Christus.

Men wil onder de christenvervolgingen uitkomen, door zich aan te sluiten bij wereldse en menselijke beginselen.

- :13** Maar ook zijzelfen, die besneden worden, houden de wet niet; maar zij willen, dat zij besneden wordt, opdat zij in uw vlees roemen zouden.

- :13** Zij, die vanuit hun zogenaamde godsdienstige vroomheid, u onder de wet willen brengen, houden zelf niet eens de wet.

Romeinen 8:7:

Het is ook niet erg dat zij de wet niet houden, want de HEERE zegt dat zij dit ook niet kunnen.

Maar waarom noodzaken zij dan toch u, om onder de wet te leven?

Handelingen 15:10:

Want het is toch een juk, dat wij, noch onze vaders hebben kunnen dragen, zegt Petrus?

Als het in de praktijk blijkt, dat een leven in overeenstemming met de wet niet te bereiken valt, waarom zou men dan anderen dwingen, om onder het Oude Verbond der wet te leven?

Het aardige van het Nieuwe Verbond is evenwel dat, hoewel “vrucht van de Geest” voor elke Christen net zo onbereikbaar lijkt, dit nu juist niet zo is.

Uiteraard wel voor de op het vlees gerichte Christen.

Maar vrucht van de Geest komt tot stand door het Woord Gods, door de Kracht en dus door de werking van Gods Geest **in het gelovig hart** van elk wedergeboren mens.

Het leven onder het Oude Verbond der wet is voor de mens en voor het vlees een onbereikbaar ideaal.

Het Leven van het Nieuwe Verbond is een wel bereikbaar ideaal.

Uiteraard niet door onze eigen kracht, maar door het Woord, het werk, de Kracht, de Geest, het leven en de gezindheid van Christus, in ons.

Dat is waarover hier gesproken wordt.

:13 Als zij in óns vlees kunnen roemen, dan tonen zij een schoon gelaat aan de mensen.

Als zij kans zien, om ons onder hun wetten te brengen, zijn zij daarmee onze meerderen geworden.

Wij zouden ons niet onder de wet en niet onder hun wetten laten brengen.

Geen enkele gelovige in Christus zou zich onder andermans wetten laten brengen.

We zouden ook niet roemen in vlees, maar wij zouden roemen in de Geest.

Niet roemen in eigen kracht, maar roemen in Gods Kracht en in Zijn Genade!

Als er wat te roemen valt, dan zou het moeten zijn in de vrucht van de Geest, die door de Geest Gods in onze harten tot stand gebracht wordt.

Wij roemen in het werk van de Geest, dat tot stand komt door onze levens, ondánks onze levens en ondánks onze zondige lichamen.

Wij roemen in Christus, in de genade en in het kruis van onze HEERE Jezus Christus.

Want Gode zij dank, we zijn verlost van alles waarvan wij slaaf waren.

We zijn in de vrijheid en tot dienstknechten van het Nieuwe Verbond gesteld, omdat de HEERE ons daartoe bekwaam gemaakt heeft.

:14 Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen HEERE Jezus Christus; door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld.

:14 Dat kruis, waardoor de wereld voor mij gekruist is.
En waardoor ik voor de wereld gekruist ben.
Voor gelovigen is de wereld namelijk dood, want zij is met Christus gestorven.
Zo heeft de wereld geen enkele betekenis meer.

Dood wil niet zeggen dat iets er niet meer is of niet meer bestaat.
“Dood” betekent, dat er geen levende communicatie meer is.
Dood is verbroken gemeenschap, verbroken communicatie.
Wij hebben dus geen gemeenschap meer met deze wereld.
Inhoudelijk hebben we zeker **niets gemeenschappelijks** meer.

Efeze 2:1 e.v.:

Als de wereld dus voor God dood is in zonden en in misdaden, wil dit zeggen dat de HEERE tot nog toe geen enkele bemoeienis heeft met deze wereld.

Omdat de mens geen bemoeienis wil hebben met God.

God rekent die mensheid (zeker na de kruisiging) voor “gestorven”.
Voor alle duidelijkheid, de HEERE rekent ook ónze “oude mens” voor “dood” en dus zouden ook wij de “oude mens” van onszelf en die van elk ander voor “dood” rekenen.

Galaten 2:19 e.v.:

Maar dat wisten we al uit dit Schriftgedeelte.

Het is dan ook de basis van onze behoudenis.

Het is de basis van de heerschappij der genade, waaronder wij dit nieuwe leven leven

Het is de basis voor het feit, dat wij kunnen wandelen door de Geest.

Het is de basis voor het feit, dat wij in vrijmoedigheid kunnen naderen tot de Troon der Genade.

Dáárom róemen wij in het kruis van onze HEERE Jezus Christus.

Waardoor onze “oude mens” en de werken van het vlees (*Galaten 5:19-21*), gestorven zijn en wij dus geen gemeenschap meer hebben met de wereld, want ook de wereld is gestorven.

Hoewel wij met Christus gestorven zijn, zijn wij “**levend**” voor God. Dat niet op basis van het kruis van Christus alleen, maar op basis van de opstanding van Christus.

Dus roemen wij in niets anders, dan in het kruis van onze HEERE Jezus Christus.

In onze HEERE Jezus, Die weliswaar voor de zonden der wereld stierf aan het kruis op Golgotha, maar Die in Zijn opstanding gesteld werd tot HEERE en tot Christus.

In niets anders, wil zeggen:

Dat er naast het kruis van Christus **niets anders kan bestaan**.

Een **beetje wet**, waarin wij zouden kunnen roemen, **is dus uitgesloten**.

Wij roemen in het kruis, omdat **de wet juist daar vernietigd**, beëindigd, vervuld, danwel weggedaan is.

Als je dan toch nog roemt in de wet:

Dan ontken je, dus het kruis van Christus.

Dan ontken je, dat aan het kruis de wet beëindigd is.

Dan ontken je, dat aan het kruis de eis der wet vervuld is en dat de wet dus haar genoegdoening heeft gehad.

Galaten 5:2:

Anders is Christus u niet nut, en zijt gij van de genade vervallen.

U roemt in **één ding**, waarmee u ook anderen van de genade laat vervallen, en dat om te kunnen ontkomen aan vervolgingen en smaadheden in de wereld.

Ook wij roemen in **één ding**, namelijk in het kruis van Christus, waardoor wij der wereld, der zonden, der wet, des vleses en voor de “oude mens” gestorven zijn.

Daarmee is ook de wereld, de wet, enz., voor ons gestorven.

Naar beide richtingen is er verbroken communicatie, namelijk “dood”, “scheiding”.

Voorzover wij nog op aarde zijn, zijn wij hier vreemdelingen en bijwoners.

:15 Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel.

:15 Met Christus zijn wij innig verbonden.
Alléén op grond van geloof en door genáde.
Dit vond plaats, buiten de wet, en buiten de werken der wet, om.
Of wij wel of niet onder de wet leefden, het heeft voor God geen enkele betekenis meer.
Want wat voor God alleen telt, **is of wij een nieuwe schepping zijn in Christus.**

Want: zowel besnijdenis, als voorhuid...
zowel met wet, als zonder wet...
zowel Jood, als heiden...

Het zijn allemaal dingen die thuishoren in een oude schepping!
Die oude schepping is officieel geoordeeld en weggedaan, toen de HEERE Jezus stierf aan het kruis op Golgotha.

Als wij dit geloven en erkennen, en daaraan trouw zijn,
dan: of men besneden was, of dat men de voorhuid had...
of men onder de wet, of zonder de wet leefde...
of men een Jood, of een heiden was...
het heeft geen enkele kracht meer, het betekent **niets meer.**

Galaten 1:4:

Voorzover wij, wat het vlees betreft, nog steeds in deze wereld zijn, trekt de HEERE ons daaruit.

Hij weekt ons los van deze wereld.

Dit begin doordat wij door Zijn Woord, veranderd worden in de vernieuwing van ons denken. (*Romeinen 12:1 en 2*)

:16 En zovelen als er naar dezen regel zullen wandelen, over dezelve *zal zijn* vrede en barmhartigheid, en over het Israël Gods.

:16 Naar die regel zouden wij wandelen.
Namelijk dat wij door de wet, voor de wet gestorven zijn.
Dat wij der wereld gestorven zijn.
Dat in Christus Jezus, noch besnijdenis, noch voorhuid, enige kracht heeft.
Maar een nieuw schepsel in Christus!
De regel die onze levenswandel bepaalt, is dus **de regel uit 2 Korinthe 5:15.**

:16 Zovelen als er in de praktijk van hun leven naar dezen regel zullen wandelen...

Dit zijn er jammer genoeg veel minder, dan al degenen die wedergeboren zijn.

Maar over degenen die wel naar deze regel wandelen, over hen zal zijn: **vrede, barmhartigheid, genade en hulp ter bekwamer tijd.**

Zij, die wel wedergeboren zijn, maar onder de wet leven, hebben geen vrede in hun hart, maar leven altijd in strijd met zichzelf en met anderen.

Zij hebben ook geen genade, maar altijd kritiek en veroordeling voor anderen.

Zij geven ook geen hulp, maar stellen eisen.

Allen die **niet** leven onder de wet, maar die in de praktijk van het leven naar **deze regel** wandelen, **namelijk wandelen naar de Geest**, die hebben vrede, blijdschap, genade, en liefde, **voor elk ander.**

:16 En over het Israël Gods...

Het Israël Gods, dat zijn diegenen, die in de praktijk naar deze regel wandelen!

Israël noemde zich Israël, maar ten onrechte, want men leefde onder de wet.

Jacob en de zonen van Jacob (= Paulus uit Benjamin en Jerobeam uit Efraim) zeggen: Men wordt pas Israël, als men zich **niet** stelt onder de wet.

Men wordt pas Israël, als men alle eigen werken eindelijk opgeeft en tot de HEERE zegt: HEERE, ik laat U niet gaan, tenzij Gij mij zegent.

Tenzij Gij met Uw Licht, met Uw Waarheid en met uw Kracht over mij komt.

En zo is het ook!

Voor de HEERE maakt iemand alleen deel uit van het Israël Gods, als hij niet of niet meer leeft onder de wet, maar zich in zijn levenswandel overgeeft aan de overvloedige rijkdom van Gods Genade.

Degenen namelijk, die leven onder de regel van het Nieuwe Verbond der genade!

En zoals de term hier gebruikt wordt, wordt hij zelfs niet eens op heel de Gemeente van toepassing gebracht, maar alleen op degenen die in

de praktijk van hun dagelijks leven wandelen naar de regel van het Nieuwe Verbond der genade.

Alleen als men trouw is aan deze regel (de genade), trouw is aan Christus en Zijn Genadewoord en men zich laat leiden door dit Woord, de Geest en de gezindheid van Christus, naar zoonchap en naar erfenis, zal men in de toekomst heersen met **de Heilige Israëls**.

Israël = heersen met God

Dit zal alleen kunnen, op grond van onze trouw aan Hem, nu.
= het "Recht Gods"

De Gemeente, als collectief, is uiteraard het Israël Gods.

Wij heersen in het Leven, nu!

We weten toch, dat wij met Christus de wereld, maar ook de engelen zullen oordelen?

Als dat geen heersen is!?

Maar denk daarbij niet, omdat wij nu het Israël Gods zijn, dat er voor het natuurlijke volk Israël geen plaats meer zal zijn in de toekomst.

De term "Israël Gods" heeft namelijk een dubbele toepassing.

De Gemeente is het Israël Gods, met betrekking tot de dubbele erfenis, namelijk hemelen en aarde.

De Gemeente zal in Christus heersen over hemelen en aarde.

De dubbele belofte aan Abraham heeft een dubbele toepassing.

Het Zaad van Abraham zou zijn als de sterren des hemels!

U begrijpt dat deze belofte aan het Zaad van Abraham in hoofdzaak betrekking heeft op hemelse dingen.

De belofte dat het zaad van Abraham zou zijn als het zand der zee, heeft in hoofdzaak betrekking op aardse dingen.

Ook het volk Israël zal straks, na haar wedergeboorte, heersen, maar alleen in verband met aardse dingen.

Ook zij zal dan naar deze "regel" wandelen!

Die regel, de wijze, waarop je tot een Israël gerekend wordt, wordt hen door aartsvader Jacob voorgelaten. (*Genesis 32:28*)

Namelijk door te leven uit geloof alleen en daarmee een beroep te doen op de genade Gods.

Dit deed Jacob al ongeveer zo'n 250 jaar voor de komst van de wet.

:17 Voorts, niemand doe mij moeite aan; want ik draag de littekenen van den HEERE Jezus in mijn lichaam.

:17 Paulus zegt als het ware:

Nu, deze uiteenzetting moet maar genoeg zijn.

Ik wil verder geen tegenwerpingen horen.

In ieder geval ben ik de vervolgingen en de smaadheden om Christus' wil niet uit de weg gegaan.

De littekenen:

Kolossenzen 1:24:

Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees, de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de gemeente.

Hetzelfde lijden dat de HEERE Jezus overkwam omdat Hij niet de wet predikte, maar de genade.

Hetzelfde lijden, wat de HEERE Jezus overkwam, omdat Hij vergaving bracht in plaats van veroordeling, ditzelfde lijden, overkwam vervolgens ook Paulus om precies dezelfde reden.

Kolossenzen 1:24:

Paulus zegt hier: "Ik verblijd mij in mijn lijden, als het tot uw nut dient".

Ik wil best als aanstichter vervolgd worden, omdat ik u de genade en de vrijheid in de HEERE Jezus Christus verkondig.

Ik verblijd mij in vervolgingen, in lijden en in smaadheden om Christus' wil.

Ik verblijd mij, als mijn lijden tot opbouw en tot versterking van uw geloof mag zijn.

:17 Maar doe mij nu alsjeblijft niet de moeite aan terug te keren naar een leven onder de wet.

Want dat geëmmer over die wet, moet nu maar eens afgelopen zijn.

Niemand doe mij dit soort dwaze moeite aan, want ik lijd al genoeg.

En dat juist, omdat ik niet de wet, maar de genade en de vrijheid predik.

Juist omdat Paulus niet de wet, maar de genade predikte, werd hij vervolgd.

In de eerste plaats door de godsdienstige Joden en vervolgens door de Romeinen.

Hij leed, zoals de HEERE Jezus leed.

Hij werd vervolgd, zoals de HEERE Jezus vervolgd werd,
Hij leed en werd vervolgd, omdat hij net zoals de HEERE Jezus, genade,
vergeving, vrede, rechtvaardigheid en vrijheid predikte.
Paulus wandelde dus inderdaad in de voetstappen en naar het voor-
beeld van de HEERE Jezus Christus.

Dus waarom doen jullie mij nog meer moeite aan?

:18 De genade van onzen HEERE Jezus Christus zij met uw geest, broe-
ders! Amen.

:18 Dit is de kortste afsluiting van al zijn brieven.
Juist deze korte afsluiting is daarom zo veelzeggend.

Het is alleen maar genade en daarmee basta.

Je hebt deze genade van de HEERE Jezus Christus ontvangen om
naar de Geest te wandelen.

De genade van onzen HEERE Jezus Christus, zij dan ook met uw
geest, broeders! Amen.

**Grote nadruk komt dus te liggen op: de genade van onze HEERE
Jezus Christus.**

Amen = Voorwaar, zo is het en niet anders,

**Dát zou in onze geest, namelijk in ons denken, erin gehamerd moe-
ten worden.**

Genade wordt gegeven aan veroordeelde misdadigers.

Aan hen, die des doods schuldig waren.

Aan ons, aan u en mij, is dan ook deze genade Gods verleend gewor-
den in de HEERE Jezus Christus.

En dit **alléén op grond van geloof** in het verzoeningswerk van onze
HEERE Jezus Christus.

Terugkeren naar de wet (in welke onbeduidende vorm dan ook) is
een openlijke lastering, versmading en afwijzing van het volkomen
verlossingswerk van de HEERE Jezus Christus.

Het is het afwijzen en het is de versmading van het Woord, het werk
en van de Kracht van de Geest van Christus in ons.

:18 De genade van onzen HEERE Jezus Christus zij met uw geest, broe-
ders! Amen.

Zijn Genade is ons niet gegeven, om onder de wèt te leven en dus naar het vléés te wandelen, maar wij hebben Zijn genade ontvangen om naar de Géést te wandelen.

De wet was er, opdat het ons (eventueel) “wel zou gaan” **naar het vlees**.

Genade is gegeven, opdat het ons “wel zou gaan”, **naar de geest**.

We hebben dus de genade niet ontvangen, om alsnog naar het vlees te wandelen.

We zijn ook geen broeders, op grond van het vlees, maar op grond van de Geest.

Alleen op grond van geloof in de HEERE Jezus Christus en uit de rijkdom van Gods genade, zijn wij elkanders broeders.

Amen

Leviticus 21:1 e.v.

Ik geef toe, dat het nu riskant is om iets uit de wet naar voren te brengen, maar wij zouden al lang begrepen moeten hebben dat de wet niets anders is, dan één groot getuigenis, aangaande nieuwtestamentische waarheden. Daarom alleen de nieuwtestamentische betekenis van dit schriftgedeelte.

Naar geboorte, namelijk op grond van onze wedergeboorte, zijn wij priesters onder het Nieuwe Verbond der genade.

Want als ons Hoofd, namelijk de HEERE Jezus Christus, Hogepriester is van het Nieuwe Verbond der genade naar de Ordening van Melchizedek, dan zijn wij, als Zijn Lichaam, dus ook priesters van ditzelfde Nieuwe Verbond der genade.

Als de HEERE Christus, Die ons Hoofd is, priesterlijk werk verricht, dan kan het niet anders of Zijn Lichaam, de Gemeente, verricht ook priesterlijk werk.

Als wij, priesters, zeggen onze Hogepriester te willen dienen in Zijn Pries-terdienst, dan zouden wij geen gemeenschap zoeken met "dode" dingen. Priesters die de "Levende" willen dienen, verrichten dus hun werkzaamheden ten behoeve van "levenden".

Als priesters zich toch met "dode, aardse, wereldse dingen" bezighouden... Als priesters toch strijden tegen de "oude mens, tegen het vlees, enz", namelijk tegen die dingen, die voor God "dood" zijn... dan verontreinigen zij zich en zijn op dat moment onbekwaam geworden in hun dienst aan de HEERE.

We zouden ons de vraag eens moeten stellen, hoe het toch eigenlijk kwam dat er een einde kwam aan de christenvervolgingen.

Dit was waarschijnlijk, omdat de christenen de vervolgingen en smaadheden beu waren en dus zochten ze weer aansluiting bij de wereld en waren zo vijanden van het kruis van Christus geworden.